

Úradný vestník

C 6

Európskej únie

Zväzok 48

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

8. január 2005

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I Informácie	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2005/C 6/01	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. novembra 2004 v spojených veciach C-10/02 a C-11/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale amministrativo regionale per la Puglia): Anna Fascicolo a iní, Enzo De Benedictis a iní proti Regione Puglia a iní (C-10/02) a Grazia Berardi a iní, Lucia Vaira a iní proti Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 a iní (C-11/02) (Voľný pohyb lekárov — Smernice č. 86/457/EHS a č. 93/16/EHS — Uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov — Povinnosť členských štátov podriaďiť výkon činnosti praktického lekára v rámci vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia obdržaniu osobitného diplomu — Nadobudnuté práva — Rovnocennosť oprávnenia získaného pred 1. januárom 1995 s diplomom o osobitnej kvalifikácii — Stanovenie zoznamu praktických lekárov pre účely obsadenia voľných miest v kraji podľa získaných diplomov)	1
2005/C 6/02	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 9. novembra 2004 vo veci C-46/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vantaan käräjäoikeus): Fixtures Marketing Ltd proti Oy Veikkaus Ab (Smernica 96/9/ES — Právna ochrana databáz — Právo sui generis — Pojem vklad spojený so získaním, overením a prezentáciou obsahu databáz — Kalendáre futbalových majstrovstiev — Stávkové hry)	2
2005/C 6/03	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2004 v spojených veciach C-183/02 P a C-187/02 P: Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (C-183/02 P) a Territorio Histórico de Álava Diputación Foral de Álava (C-187/02 P) proti Komisii Európskych spoločenstiev (Odvolanie — Štátna pomoc — Daňové opatrenia — Legitímna dôvera — Nové dôvody)	2
2005/C 6/04	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-185/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Skladovanie odpadov — Zneškodnenie polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov — Smernica 96/59/ES)	3

2005/C 6/05	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2004 v spojených veciach C-186/02 P a C-188/02 P: Ramondín SA, Ramondín Cápsulas SA (C-186/02) Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (C-188/02) proti Komisii Európskych spoločenstiev (Odvolaie — Štátna pomoc — Daňové opatrenia — Zneužitie právomoci — Odôvodnenie — Nové dôvody) 3	3
2005/C 6/06	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 9. novembra 2004 vo veci C-203/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)): The British Horseracing Board Ltd a iní proti William Hill Organization Ltd (Smernica č. 96/9/ES — Právna ochrana databáz — Právo sui generis — Získanie, overenie a prezentácia obsahu databázy — (Ne)podstatná časť obsahu databázy — Extrakcia a reutilizácia — Zvyčajné využívanie — Neprimerané poškodzovanie oprávnených záujmov zostavovateľa — Databáza dostihov — Zoznamy súťažní — Stávkové hry) 4	4
2005/C 6/07	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2004 vo veci C-216/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof): Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen proti Burgenländische Landesregierung (Voľný pohyb tovaru — Obchodovanie s equidae (nepárnokopytníkmi) v rámci Spoločenstva — Konanie o schválení alebo uznaní organizácií a zväzov, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy pre registrované nepárnokopytníky — Článok 2 ods. 2 rozhodnutia č. 92/353/EHS) 5	5
2005/C 6/08	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. novembra 2004 vo veci C-245/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein oikeus): Anheuser-Busch Inc. proti Budějovický Budvar, národný podnik (Dohoda o založení Svetovej obchodnej organizácie — Článok 2 ods. 1, článok 16 ods. 1 a článok 70 Dohody TRIPS — Ochranné známky — Rozsah výlučného práva majiteľa ochrannej známky — Tvrdené používanie označenia ako obchodného mena) 5	5
2005/C 6/09	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2004 vo veci C-249/02: Portugalská republika proti Komisii Európskych spoločenstiev (Poľnohospodárstvo — Spoločná poľnohospodárska politika — Financovanie prostredníctvom EPUZF — Skutočne vynaložené výdavky členského štátu, ktoré sú nižšie ako odhady výdavkov oznámené Komisii — Oprávnenie Komisie krátiť sumy poskytnuté ako preddavky — List generálneho riaditeľa Komisie, ktorým bol dotknutý štát o tomto krátení informovaný — Opatrenie so záväznými právnymi účinkami) 6	6
2005/C 6/10	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-284/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht): Land Brandenburg proti Ursula Sass (Sociálna politika — Pracovníci mužského a ženského pohlavia — Článok 141 ES — Rovnosť odmeňovania — Smernica 76/207/EHS — Rovnaké zaobchádzanie — Materská dovolenka — Prechod do vyššej platovej triedy — Nezohľadnenie celkovej dĺžky materskej dovolenky čerpanej na základe právneho poriadku bývalej Nemeckej demokratickej republiky) 6	6
2005/C 6/11	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-317/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Systém Spoločenstva pre rybolov — Nariadenie (EHS) č. 3760/92 a nariadenie (EHS) č. 2847/93 — Prekročenie kvót v oblasti rybolovu) 7	7
2005/C 6/12	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. novembra 2004 vo veci C-327/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank te 's-Gravenhage): Lili Georgieva Panayotova a iní proti Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Dohody zakladajúce pridruženie (asociačné dohody) medzi Spoločenstvami-Bulharskom, Spoločenstvami-Poľskom a Spoločenstvami-Slovenskom — Právo usadiť sa — Vnútroštátna právna úprava určujúca zamietnutie žiadosti, bez možnosti jej preskúmania, ak žiadateľ nemá dočasné povolenie na pobyt) 7	7

2005/C 6/13	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 9. novembra 2004 vo veci C-338/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen): Fixtures Marketing Ltd proti Svenska Spel AB (Smernica 96/9/ES — Právna ochrana databáz — Právo sui generis — Pojem vklad spojený so získaním, overením a prezentáciou databáz — Kalendáre futbalových majstrovstiev — Stávkové hry)	8
2005/C 6/14	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-420/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (Nesplnenie povinnosti štátu — Nezákonná skládka odpadu v mieste „Péra Galini“ — Smernica 75/442/EHS o odpadoch v znení smernice 91/156/EHS — Články 4 a 9)	9
2005/C 6/15	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2004 vo veci C-425/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative): Johanna Maria Delahaye, vydatá Boor proti Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative (Zachovanie práv zamestnancov pri prevode podniku na štát — Možnosť štátu uplatniť predpisy verejného práva — Zníženie výšky odmeny)	9
2005/C 6/16	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 9. novembra 2004 vo veci C-444/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Athinon): Fixtures Marketing Ltd proti Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP) (Smernica 96/9/CE — Právna ochrana databáz — Pojem databáz — Pôsobnosť práva sui generis — Kalendáre futbalových majstrovstiev — Stávkové hry)	10
2005/C 6/17	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2004 vo veci C-457/02: trestné konanie proti Antonio Niselli (Smernice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem odpad — Zostatky po výrobnej činnosti alebo spotrebe vhodné na znovupoužitie — Železný šrot)	10
2005/C 6/18	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2004 vo veci C-467/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Stuttgart): Inan Cetinkaya proti Land Baden-Württemberg (Asociačná dohoda EHS-Turecko — Voľný pohyb pracovníkov — Články 7 prvý odsek a 14 ods. 1, rozhodnutia č. 1/80 asociačnej rady — Právo na pobyt dieťaťa tureckého pracovníka po dosiahnutí plnoletosti — Podmienky rozhodnutia o vyhostení — Rozsudky v trestných veciach)	11
2005/C 6/19	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 11. novembra 2004 vo veci C-73/03: Španielske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev (Štátna pomoc — Daňové výhody pri prevode poľnohospodárskych podnikov — Bonifikácia úverov a záruk v prospech poľnohospodárskych výrobcov)	11
2005/C 6/20	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-124/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven): Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV proti Rijkdienst voor de keuring van Vee en Vlees (Politika hygieny — Výroba surového mlieka, tepelne ošetrovaného mlieka a mliečnych výrobkov a ich uvádzanie na trh — Zmes zložená z cukru, práškoveho mlieka zbaveného smotany a kaka, dovezená z Aruby)	12
2005/C 6/21	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-126/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 92/50/EHS — Verejné obstarávanie — Služby prepravy odpadu — Konanie bez predchádzajúceho zverejnenia — Zmluva uzavretá obstarávateľom v rámci podnikateľskej činnosti podliehajúcej súťaži — Zmluva uzavretá obstarávateľom za účelom predloženia ponuky v rámci verejného obstarávania — Preukázanie spôsobilosti poskytovateľa služieb — Možnosť odvolávať sa na schopnosti tretieho subjektu — Subdodávka — Účinky rozsudku, ktorým sa vyslovilo nesplnenie povinnosti)	12

2005/C 6/22	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-148/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal l'Oberlandesgericht München): Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG proti Portbridge Transport International BV (Bruselský dohovor — Článok 20 a článok 57 ods. 2 — Nedostavenie sa žalovaného — Žalovaný s bydliskom alebo so sídlom na území iného zmluvného štátu — Ženevský dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave — Kolízia dohovorov)	13
2005/C 6/23	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2004 vo veci C-171/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven): Maatschap Toeters, M. C. Verberk proti Productschap Vee en Vlees (Hovädzie a telacie mäso — Príspevky za predčasné umiestnenie teliat na trh — Lehota na podanie žiadosti o príspevok — Spôsob počítania lehoty — Platnosť nariadenia (EHS) č. 3886/92)	13
2005/C 6/24	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-284/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles): Belgický štát proti Temco Europe SA (Šiesta smernica o DPH — Článok 13 bod B písm. b) — Oslobodené činnosti — Prenájom nehnuteľného majetku — Zmluva o dočasnom užívaní)	14
2005/C 6/25	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-357/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 98/24/ES — Ochrana zdravia a bezpečnosti pracovníkov — Riziká súvisiace s chemickými faktormi pri práci — Neprebratie smernice na celom území dotknutého členského štátu v stanovenej lehote)	14
2005/C 6/26	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-360/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/39/ES — Ochrana zdravia a bezpečnosti pracovníkov — Riziká súvisiace s tým, že pri práci sú prítomné chemické faktory — Ustanovenie najvyšších prípustných hodnôt vystavenia pri práci — Neprebratie na celom území daného členského štátu v stanovenej lehote)	15
2005/C 6/27	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-421/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/18/ES — Zámerné uvoľnenie geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)	15
2005/C 6/28	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-422/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/18/ES — Neprebratie v stanovenej lehote)	16
2005/C 6/29	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-460/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/53/ES — Vozidlá po dobe životnosti — Neprebratie smernice)	16
2005/C 6/30	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-482/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/14/ES — Železnice Spoločenstva — Pridelovanie kapacity železničnej infraštruktúry, vyberanie poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostná certifikácia — Neprebratie v stanovenej lehote)	16
2005/C 6/31	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-497/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej Republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 28 ES — Opatrenia s rovnocenným účinkom — Zásielkový predaj potravinových doplnkov — Zákaz)	17

2005/C 6/32	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-505/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Kvalita vody určenej na ľudskú spotrebu — Smernica č. 80/778/EHS)	17
2005/C 6/33	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-4/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 98/44/ES — Právna ochrana biotechnologických vynálezov — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)	18
2005/C 6/34	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 28. októbra 2004 vo veci C-5/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko (Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 98/44/ES — Právna ochrana biotechnologických vynálezov — Neprebratie v stanovenej lehote)	18
2005/C 6/35	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-78/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica č. 96/61/ES — Integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia)	18
2005/C 6/36	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-79/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/40/ES — Neprebratie v stanovenej lehote)	19
2005/C 6/37	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-116/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Švédskemu kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2001/17/ES — Reorganizácia a likvidácia poisťovní — Neprebratie v určenej lehote)	19
2005/C 6/38	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-143/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/29/ES — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — Neprebratie v stanovenej lehote)	20
2005/C 6/39	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. novembra 2004 vo veci C-164/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2001/17/ES — Reorganizácia a likvidácia poisťovní — Neprebratie v určenej lehote)	20
2005/C 6/40	Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) z 22. júna 2004 vo veci C-151/03 P: Karl L. Meyer proti Komisii Európskych spoločenstiev (Odvolanie — Žaloba o náhradu škody — Náhrada škody spôsobenej v dôsledku nesprávneho služobného postupu Komisie — Uplatnenie rozhodnutí o pridružení zámorských krajín a území)	21
2005/C 6/41	Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 5. októbra 2004 vo veci C-192/03 P, Alcon Inc. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Neplatnosť ochrannej známky Spoločenstva — Článok 51 nariadenia č. 40/94 — Absolútny dôvod zamietnutia zápisu — Článok 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 40/94 — Rozlišovacia spôsobilosť získaná používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94 — Slovo „BSS“)	21
2005/C 6/42	Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 12. októbra 2004 vo veci C-352/03 P, Pietro Del Vaglio proti Komisii Európskych spoločenstiev (Odvolanie — Úradníci — Dôchodky — Zmena krajiny pobytu — Príslušný opravný koeficient — Odvolanie sčasti zjavne neprípustné alebo sčasti zjavne nedôvodné)	22

2005/C 6/43	Uznesenie Súdneho dvora (piata komora) z 1. októbra 2004 vo veci C-480/03 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorý podal Cour d'arbitrage): Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde proti Gouvernement wallon, Conseil des ministres (Článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Smer-nica 79/409/EHS — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Jedinci narodené a vychované v zajatí)	22
2005/C 6/44	Vec C-418/04: Žaloba podaná dňa 29. septembra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku	22
2005/C 6/45	Vec C-427/04: Žaloba podaná dňa 5. októbra 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helén-skej republike	24
2005/C 6/46	Vec C-438/04: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (deviata komora) rozsudkom zo dňa 14. októbra 2004 vo veci Mobistar SA proti Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT), za účasti Belgacom Mobile SA a BASE SA	24
2005/C 6/47	Vec C-439/04: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation de Belgique (prvá komora) rozsudkom zo dňa 7. októbra 2004 vo veci Axel Kittel proti Belgicku	25
2005/C 6/48	Vec C-440/04: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal La Cour de cassation de Belgique (prvá komora) rozsudkom zo dňa 7. októbra 2004 vo veci Belgicko proti Recolta Recycling s.p.r.l.	25
2005/C 6/49	Vec C-443/04: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden rozsudkom zo dňa 15. októbra 2004 vo veci H. A. Solleveld proti Inspecteur van de Belastingdienst - Ondernemingen Amersfoort	26
2005/C 6/50	Vec C-444/04: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden rozsudkom zo dňa 15. októbra 2004 vo veci J. E. van den Hout-van Eijnsbergen proti Inspecteur van de Belastingdienst - Ondernemingen Leiden	26
2005/C 6/51	Vec C-446/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením High Court of Justice (Anglicko a Wales), Chancery Division zo dňa 13. októbra 2004 vo veci Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue	26
2005/C 6/52	Vec C-452/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorý podal Verwaltungsgericht Frankfurt nad Mohanom uznesením zo dňa 11. októbra 2004 vo veci Fidium Finanz AG proti Bundes-anstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht	28
2005/C 6/53	Vec C-453/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorý podal Landesgericht Berlin uznesením zo dňa 31. augusta 2004 vo veci zápisu spoločnosti Innoventif Limited do obchodného registra	29
2005/C 6/54	Vec C-455/04: Žaloba podaná dňa 28. októbra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska	30
2005/C 6/55	Vec C-457/04: Žaloba podaná dňa 29. októbra 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portu-galskej republike	30
2005/C 6/56	Vec C-462/04: Žaloba podaná dňa 25. októbra 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talian-skej republike	30

2005/C 6/57	Vec C-467/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, podaný uznesením Audiencia Provincial de Málaga, Sección Primera zo dňa 8. júla 2004 vo veci odvolania proti uzneseniu o začatí skráteného konania z 21. novembra 2003 podaného G. Francesco Gasparinim a inými	31
2005/C 6/58	Vec C-472/04: Žaloba podaná dňa 4. novembra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	31
2005/C 6/59	Vec C-476/04: Žaloba podaná dňa 12. novembra 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	32
2005/C 6/60	Výmaz veci C-67/03	32
2005/C 6/61	Výmaz veci C-93/04	32
2005/C 6/62	Výmaz veci C-117/04	32
2005/C 6/63	Výmaz veci C-118/04	32
SÚD PRVÉHO STUPŇA		
2005/C 6/64	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004 vo veci T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd proti Rade Európskej Únie (Dumping — Uloženie konečných antidumpingových ciel — Elektronické váhy pochádzajúce z Číny — Postavenie podniku v trhovom hospodárstve — Určenie škody — Kauzálny vzťah — Práva obhajoby)	33
2005/C 6/65	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. októbra 2004 vo veci T-207/02, Nicoletta Falcone proti Komisii Európskych spoločenstiev (Úradníci — Všeobecný konkurz — Nepripustenie na písomnú skúšku na základe výsledku v predvýberovom konaní — Údajná nezákonnosť oznámenia o výberovom konaní)	33
2005/C 6/66	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004 vo veci T-219/02 a 337/02, Olga Lutz Herrera proti Komisii Európskych spoločenstiev (Zamestnanecká žaloba — Všeobecné výberové konanie — Nepripustenie ku skúškam — Oznámenie o výberovom konaní — Vekové obmedzenie)	34
2005/C 6/67	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. októbra 2004 vo veci T-55/03, Philippe Brendel proti Komisii Európskych spoločenstiev (Úradníci — Menovanie — Zaradenie do platovej triedy a platového stupňa — Bonifikácia služobných rokov platového stupňa — Žaloba o náhradu škody)	34
2005/C 6/68	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004 vo veci T-76/03, Herbert Meister proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (Úradníci — Preloženie vedúceho oddelenia — Záujem služby — Rovnocennosť pracovných miest — Právo na slobodu vyjadrovania — Povinnosť starostlivosti — Odôvodnenie — Právo byť vypočutý — Mimozmluvná zodpovednosť)	35
2005/C 6/69	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. septembra 2004 vo veci T-394/02, Arnaldo Lucaccioni proti Komisii Európskych spoločenstiev (Dôchodok — Konanie o zrážkach zo mzdy — Výkon rozsudku vnútroštátneho súdu)	35
2005/C 6/70	Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 14. októbra 2004 vo veci T-3/03, Everlast World's Boxing Headquarters Corporation proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (Ochranná známka Spoločenstva — Odmietnutie čiastočného zápisu — Spätvzatie prihlášky — Vybavenie hlavnej veci)	36

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 6/71	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2004 vo veci T-108/04, Nikolaus Steininger proti Komisii Európskych spoločenstiev (Hodnotenie služobného pomeru — Zníženie bodov za zásluhy — Zastavenie konania)	36
2005/C 6/72	Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 15. októbra 2004 vo veci T-193/04 R, Hans-Martin Tillack proti Komisii Európskych spoločenstiev (Predbežné opatrenie — Návrh na predbežné opatrenie a odklad výkonu)	36
2005/C 6/73	Vec T-322/03: Žaloba podaná dňa 19. septembra 2003: Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m. b. H. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory)	37
2005/C 6/74	Vec T-382/04: Žaloba podaná dňa 23. septembra 2004: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV proti Komisii Európskych spoločenstiev	37
2005/C 6/75	Vec T-387/04: Žaloba podaná dňa 27. septembra 2004: EnBW Energie Baden-Württemberg AG proti Komisii Európskych spoločenstiev	38
2005/C 6/76	Vec T-393/04: Žaloba podaná dňa 30. septembra 2004: Dirk Klaas proti Európskemu parlamentu	39
2005/C 6/77	Vec T-396/04: Žaloba podaná dňa 4. októbra 2004: SOFFASS S.p.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	39
2005/C 6/78	Vec T-399/04: Žaloba podaná dňa 7. októbra 2004: Scandlines Sverige AB proti Komisii Európskych spoločenstiev	40
2005/C 6/79	Vec T-419/04: Žaloba podaná dňa 8. októbra 2004: Nadine Schmit proti Komisii Európskych spoločenstiev	40
2005/C 6/80	Vec T-421/04: Žaloba podaná dňa 11. októbra 2004: José Antonio Carreira proti Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail	41
2005/C 6/81	Vec T-432/04: Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Walter Parlante proti Komisii Európskych spoločenstiev	41
2005/C 6/82	Vec T-433/04: Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Angela Davi proti Komisii Európskych spoločenstiev	42
2005/C 6/83	Vec T-434/04: Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Alex Milbert a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev	42
2005/C 6/84	Vec T-435/04: Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Manuel Simões Dos Santos proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu	43
2005/C 6/85	Vec T-436/04: Žaloba podaná dňa 26. októbra 2004: Carlos Sánchez Ferriz proti Komisii Európskych spoločenstiev	43
2005/C 6/86	Vec T-437/04: Žaloba podaná dňa 1. novembra 2004: Holger Standertskjöld-Nordenstam proti Komisii Európskych spoločenstiev	44
2005/C 6/87	Vec T-438/04: Žaloba podaná dňa 29. októbra 2004: Elke Huober proti Rade Európskej únie	44
2005/C 6/88	Vec T-441/04: Žaloba podaná dňa 2. novembra 2004: Jean-Claude Heyraud proti Komisii Európskych spoločenstiev	45

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 6/89	Vec T-442/04: Žaloba podaná dňa 5. novembra 2004: Andrea Walderdorff proti Komisii Európskych spoločenstiev	45
2005/C 6/90	Vec T-463/04: Žaloba podaná dňa 2. decembra 2004: Danish Management A/S proti Komisii Európskych spoločenstiev	46
2005/C 6/91	Vec T-464/04: Žaloba podaná dňa 3. decembra 2004: Impala proti Komisii Európskych spoločenstiev	46
<hr/>		
	II <i>Úvodné akty</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oznámenia</i>	
2005/C 6/92	Posledná publikácia Súdneho dvora v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 314, 18.12.2004	48

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 18. novembra 2004

v spojených veciach C-10/02 a C-11/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale amministrativo regionale per la Puglia): Anna Fascicolo a iní, Enzo De Benedictis a iní proti Regione Puglia a iní (C-10/02) a Grazia Berardi a iní, Lucia Vaira a iní proti Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 a iní (C-11/02) ⁽¹⁾

(Voľný pohyb lekárov — Smernice č. 86/457/EHS a č. 93/16/EHS — Uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov — Povinnosť členských štátov podriaadiť výkon činnosti praktického lekára v rámci vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia obdržaniu osobitného diplomu — Nadobudnuté práva — Rovnocennosť oprávnenia získaného pred 1. januárom 1995 s diplomom o osobitnej kvalifikácii — Stanovenie zoznamu praktických lekárov pre účely obsadenia voľných miest v kraji podľa získaných diplomov)

(2005/C 6/01)

(Jazyk konania: taliančina)

V spojených veciach C-10/02 a C-11/02, predmetom ktorých sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdnemu dvoru Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (Taliansko), rozhodnutiami z 10. októbra 2001, doručenými 15. januára 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniam medzi Anna Fascicolo a iní, Enzo De Benedictis a iní proti Regione Puglia, Maria Paciolla, Assessorato alla Sanità e Servizi Sociali della Regione Puglia, Coordinatore del Settore Sanità, Azienda Unità Sanitaria Locale BR/1, Felicia Galietti a iní, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, Madia Evangelina Magrì, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/1, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3 (C-10/02), a Grazia Berardi a iní, Lucia Vaira a iní proti Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, Angelo Michele Cea, Scipione De Mola, Francesco d'Argento, Azienda

Unità Sanitaria Locale FG/2, Antonella Battista a iní, Nicola Brunetti a iní, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3, Azienda Unità Sanitaria Locale FG/3, Erasmo Fiorentino (C-11/02), Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann (spravodajca), generálna advokátka: J. Kokott, súdny tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Článok 36 ods. 2 smernice Rady 93/16/EHS z 5. apríla 1993 na uľahčenie voľného pohybu lekárov a vzájomného uznávania ich diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách neukladá členským štátom v súvislosti s obsadzovaním voľných miest lekárov považovať oprávnenie získané pred 31. decembrom 1994 vykonávať prax praktického lekára v rámci vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia za rovnocenné v súlade s článkom s obdržaním osvedčenia o osobitnej kvalifikácii vo všeobecnom lekárstve.

2) Článok 36 ods. 2 smernice 93/16 nebráni členským štátom, aby priznali lekárom, ktorí majú zároveň osvedčenie o osobitnej kvalifikácii vo všeobecnom lekárstve a aj oprávnenie k 31. decembru 1994 vykonávať prax praktického lekára v rámci vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia:

— prístup k väčšiemu počtu miest ako lekárom majúcim len vyššie uvedené osvedčenie alebo len oprávnenie, keďže im umožní uchádzať sa o miesta vyhradené pre obe tieto kategórie lekárov;

— ešte osobitnejšie postavenie tým, že keď sa uchádzajú o miesta vyhradené pre lekárov, ktorí majú oprávnenie k 31. decembru 1994 vykonávať lekársku prax, budú im pripočítané body z dôvodu obdržania vyššie uvedeného osvedčenia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 68 zo dňa 16.3.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 9. novembra 2004

vo veci C-46/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vantaan käräjäoikeus): Fixtures Marketing Ltd proti Oy Veikkaus Ab ⁽¹⁾

(Smernica 96/9/ES — Právna ochrana databáz — Právo sui generis — Pojem vklad spojený so získaním, overením a prezentáciou obsahu databáz — Kalendáre futbalových majstrovstiev — Stávkové hry)

(2005/C 6/02)

(Jazyk konania: fínčina)

Vo veci C-46/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor Vantaan käräjäoikeus (Fínsko), rozhodnutím z 1. februára 2002, doručený 18. februára 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Fixtures Marketing Ltd proti Oy Veikkaus Ab, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, súdni tajomníci: M. Múgica Arzamendi a M.-F. Contet, hlavné referentky, vyhlásil dňa 9. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Pojem vklad spojený so získaním obsahu databázy v zmysle článku 7 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz, sa musí chápať ako označujúci prostriedky určené k vyhľadávaniu existujúcich prvkov a k ich zhromažďovaniu do uvedenej databázy. Pod pojmom vklad nemožno chápať prostriedky použité na vytvorenie základných prvkov obsahu databázy. V súvislosti so zostavením kalendáru stretnutí s cieľom usporiadania futbalových majstrovstiev, vkladom nie sú prostriedky určené na stanovenie dátumov, hodín a dvojíc futbalových mužstiev, ktoré súvisia s rôznymi stretnutiami týchto majstrovstiev.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 109 zo dňa 4.5.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 11. novembra 2004

v spojených veciach C-183/02 P a C-187/02 P: Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (C-183/02 P) a Territorio Histórico de Álava Diputación Foral de Álava (C-187/02 P) proti Komisii Európskych spoločností ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Daňové opatrenia — Legitímna dôvera — Nové dôvody)

(2005/C 6/03)

(Jazyk konania: španielčina)

V spojených veciach C-183/02 P a C-187/02 P, ktorých predmetom sú dve odvolania podané podľa článku 49 Štatútu ES Súdneho dvora 15. a 16. mája 2002, Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa), so sídlom Vitoria (Španielsko) (v zastúpení: A. Creus Carreras a B. Uriarte Valiente, advokáti) (C-183/02 P), Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (v zastúpení: A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente a Bravo-Ferrer Delgado, advokáti) (C-187/02 P), ktorých v konaní podporuje Comunidad Autónoma del País Vasco (v zastúpení: E. Garayar Gutiérrez, advokátka), ďalšími účastníkmi konania sú: Komisia Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: F. Santaolalla Gadea a J. L. Buendía Sierra), Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), so sídlom Madrid (Španielsko) a Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), so sídlom Brusel (Belgicko), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca) a N. Colneric, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Veci C-183/02 P a C-187/02 P sú spojené s cieľom vyhlásenia rozsudku.
- 2) Odvolania sa zamietajú.
- 3) Žalobcovia znášajú vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii.
- 4) La Comunidad Autónoma del País Vasco znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 180 zo dňa 27.7.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-185/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Skladovanie odpadov — Zneškodnenie polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov — Smernica 96/59/ES)

(2005/C 6/04)

(Jazyk konania: portugalcina)

Vo veci C-185/02, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: A. Caeiros) proti Portugalskej republike (splnomocnení zástupcovia: L. Fernandes, M. Telles Romão a J. Lois), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 17. mája 2002, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet, sudcovia S. von Bahr a J. Malenovský (spravodajca), generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Portugalská republika si tým, že neoznámila Komisii Európskych spoločenstiev v stanovených lehotách plány a návrhy uvedené v článku 11 smernice Rady 96/59/ES zo 16. septembra 1996 o zneškodnení polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov (PCB/PCT), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tohto ustanovenia.
2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamietá.
3. Komisia Európskych spoločenstiev a Portugalská republika znášajú svoje vlastné trovy.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 180 zo dňa 27.7.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 11. novembra 2004

v spojených veciach C-186/02 P a C-188/02 P: Ramondín SA, Ramondín Cápsulas SA (C-186/02) Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (C-188/02) proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Daňové opatrenia — Zneužitie právomoci — Odôvodnenie — Nové dôvody)

(2005/C 6/05)

(Jazyk konania: španielčina)

V spojených veciach C-186/02 P a C-188/02 P, ktorých predmetom sú dve odvolania podané podľa článku 49 Štatútu ES Súdneho dvora 15. a 16. mája 2002, Ramondín SA, so sídlom v Logroñe (Španielsko) a Ramondín Cápsulas SA, so sídlom v Laguardii (Španielsko) (v zastúpení: J. Lazcano-Iturburu Ayestaran, advokátka) C-186/02 P, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (v zastúpení: A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente a Bravo-Ferrer Delgado, advokáti) C-188/02 P, proti Komisii Európskych spoločenstiev (v zastúpení: F. Santaolalla Gadea a J. L. Buendía Sierra, splnomocnené zástupkyne), ktorú v konaní podporuje Comunidad Autónoma de La Rioja (v zastúpení: J. Criado Gámez, advokátka), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca) a N. Colneric, generálna advokátka: J. Kokott, súdny tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Veci C-186/02 P a C-188/02 P sú spojené na účely rozsudku.
- 2) Odvolania sa zamietajú.
- 3) Žalobcovia sú povinní niest' svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Komisie a Comunidad Autónoma de La Rioja.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 191 zo dňa 10.8.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 9. novembra 2004

vo veci C-203/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)): *The British Horseracing Board Ltd a iní proti William Hill Organization Ltd* ⁽¹⁾

(Smernica č. 96/9/ES — Právna ochrana databáz — Právo sui generis — Získanie, overenie a prezentácia obsahu databázy — (Ne)podstatná časť obsahu databázy — Extrakcia a reutilizácia — Zvyčajné využívanie — Neprimerané poškodenie oprávnených záujmov zostavovateľa — Databáza dostihov — Zoznamy súťaží — Stávkové hry)

(2005/C 6/06)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-203/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), rozhodnutím z 24. mája 2002, doručený 31. mája 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi *The British Horseracing Board Ltd* a iní proti *William Hill Organization Ltd*, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, súdni tajomníci: M. Múgica Arzamendi a M.-F. Contet, hlavné referentky, vyhlásil dňa 9. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Pojem vkladu do získania obsahu databázy v zmysle článku 7 ods. 1 smernice č. 96/9/ES Európskeho parlamentu a Rady z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz treba chápať ako prostriedky vynaložené na vyhľadanie existujúcich prvkov a ich zoskupenie v danej databáze. Tento pojem nezahŕňa prostriedky použité na samotné vytvorenie týchto prvkov.

Pojem vkladu do overenia databázy v zmysle článku 7 ods. 1 smernice č. 96/9 treba chápať ako prostriedky vynaložené na kontrolu presnosti vyhladaných prvkov za účelom zaručenia spoľahlivosti informácií obsiahnutých v danej databáze pri jej zostavení a počas doby jej fungovania. Tento pojem nezahŕňa prostriedky

vynaložené na overovanie pri vytvorení prvkov následne zoskupených v databáze.

Prostriedky vynaložené na zostavenie zoznamu koní, ktoré sa zúčastnia jednej súťaže a na overenia vykonané v tejto súvislosti nepredstavujú vklad do získania a overenia obsahu databázy, v ktorej je tento zoznam obsiahnutý.

2) Pojmy extrakcie a reutilizácie v zmysle článku 7 ods. 1 smernice č. 96/9 treba vykladať v tom zmysle, že označujú akékoľvek konanie spočívajúce v nepovolenom privlastnení si a verejnom šírení celého obsahu alebo časti obsahu databázy. Tieto pojmy nepredpokladajú priamy prístup do dotknutej databázy.

Skutočnosť, že obsah databázy sprístupnil verejnosti jej zostavovateľ alebo sa tak stalo s jeho súhlasom nemá dopad na právo zostavovateľa databázy zakázať konanie spočívajúce v extrakcii alebo reutilizácii celého obsahu alebo podstatnej časti obsahu databázy.

3) Pojem kvantitatívne podstatnej časti obsahu databázy v zmysle článku 7 ods. 1 smernice č. 96/9 sa vzťahuje na rozsah extrahovaných a/alebo reutilizovaných údajov a musí byť posudzovaný vo vzťahu k celkovému rozsahu obsahu databázy.

Pojem kvalitatívne podstatnej časti obsahu databázy sa vzťahuje na význam investície do získania, overenia alebo prezentácie obsahu databázy, ktorá je predmetom extrakcie a/alebo reutilizácie, nezávisle od toho, či ide o kvantitatívne podstatnú časť celkového obsahu chránenej databázy.

Pojem nepodstatnej časti databázy označuje všetky časti, ktoré nespádajú pod pojem kvantitatívne alebo kvalitatívne podstatnej časti.

4) Zákaz uvedený v článku 7 ods. 5 smernice č. 96/9 sa vzťahuje na nepovolené extrakcie a/alebo reutilizácie, ktorých úhrnným účinkom je reprodukcia a/alebo sprístupnenie verejnosti celého obsahu alebo podstatnej časti obsahu databázy bez povolenia jeho zostavovateľa, a ktoré spôsobujú vážne škody na investíciách vynaložených touto osobou.

(¹) Ú. v. ES C 180 zo dňa 27.7.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 11. novembra 2004

vo veci C-216/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof): Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen proti Burgenländische Landesregierung ⁽¹⁾

(Voľný pohyb tovaru — Obchodovanie s equidae (nepárnokopytníkmi) v rámci Spoločenstva — Konanie o schválení alebo uznaní organizácií a zväzov, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy pre registrované nepárnokopytníky — Článok 2 ods. 2 rozhodnutia č. 92/353/EHS)

(2005/C 6/07)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-216/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý podal Súdnemu dvoru Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko), rozhodnutím z 23. mája 2002, doručeným 12. júna 2002, vo vzťahu ku konaniu pred vnútroštátnym súdom medzi Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen proti Burgenländische Landesregierung, za účasti: Österreichischer Shetlandponyzuchtverband, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca) a R. Silva de Lapuerta, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, súdny tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Článok 2 ods. 2 písm. a) rozhodnutia Komisie č. 92/353/EHS z 11. júna 1992, ktoré obsahuje podmienky schvaľovania alebo uznania organizácií a zväzov, ktoré vedú alebo zakladajú plemenné knihy pre registrované equidae [nepárnokopytníky - neoficiálny preklad] sa musí vykladať v tom zmysle, že ak sa potvrdí jedna alebo viacero okolností uvedených v tomto ustanovení, organizácie a zväzy, ktoré sú už oficiálne uznané alebo schválené pre niektoré plemeno equidae [nepárnokopytníkov - neoficiálny preklad], nemajú právo od príslušných orgánov žiadať, aby odmietli uznať alebo schváliť nový zväz alebo organizáciu, ktorá vedie alebo zakladá plemenné knihy pre to isté plemeno.
- 2) Právo Spoločenstva sa nestavia proti tomu, aby legislatíva členského štátu nepriznala existujúcim zväzom alebo organizáciám, ktoré sa vyslovili proti uznaniu nového zväzu alebo organizácie, opravný prostriedok vo forme súdneho preskúmania rozhodnutia o uznaní, ktoré prijali príslušné vnútroštátne orgány.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 191zo dňa 10.8.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

zo 16. novembra 2004

vo veci C-245/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein oikeus): Anheuser-Busch Inc. proti Budějovický Budvar, národní podnik ⁽¹⁾

(Dohoda o založení Svetovej obchodnej organizácie — Článok 2 ods. 1, článok 16 ods. 1 a článok 70 Dohody TRIPS — Ochranné známky — Rozsah výlučného práva majiteľa ochrannej známky — Tvrdené používanie označenia ako obchodného mena)

(2005/C 6/08)

(Jazyk konania: fínčina)

Vo veci C-245/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdnemu dvoru Korkein oikeus (Fínsko), uznesením z 3. júla 2002, doručený 5. júla 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Anheuser-Busch Inc. proti Budějovický Budvar, národní podnik, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans (spravodajca), A. Rosas a R. Silva de Lapuerta, sudcovia C. Gulmann, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues a K. Schiemann, generálny advokát: A. Tizzano, súdny tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 16. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Dohoda o obchodných právach duševného vlastníctva (dohoda TRIPS), ktorá je uvedená v prílohe 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie, schválenej v mene Spoločenstva, čo sa týka vecí patriacich do jeho právomocí rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994, sa uplatňuje v prípade konfliktu medzi ochrannou známkou a označením, o ktorom sa tvrdí, že do tejto ochrannej známky zasahuje, keď tento konflikt vznikol pred dátumom uplatňovania dohody TRIPS, ale pokračuje po tomto dátume.
- 2) Obchodné meno môže predstavovať označenie v zmysle článku 16 odsek 1, prvá veta Dohody o obchodných právach duševného vlastníctva (dohoda TRIPS). Toto ustanovenie smeruje k poskytnutiu majiteľovi ochrannej známky výlučného práva zabrániť jej používaniu tretími osobami, ak predmetné používanie zasahuje alebo môže zasahovať do funkcií ochrannej známky menovite do jej základnej funkcie, ktorou je zaručovať spotrebiteľom pôvod tovaru.

Výnimky predpokladané článkom 17 Dohody o obchodných právach duševného vlastníctva (dohody TRIPS) smerujú najmä k umožneniu tretím osobám používať označenie zhodné alebo podobné ochrannej známke pre uvedenie ich obchodného mena, za predpokladu, že toto používanie je v súlade s čestným konaním v priemysle alebo obchode.

3) Obchodné meno, ktoré nie je ani zapísané, ani zaužívané v členskom štáte, kde ochranná známka je zapísaná a kde je jej ochrana vo vzťahu k obchodnému menu požadovaná, môže byť považovaná za predchádzajúce právo existujúce v zmysle článku 16 odsek 1 tretej vety Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (dohody TRIPS), ak majiteľ obchodného mena disponuje právom spadajúcim do vecnej a časovej pôsobnosti tejto dohody vzniknutým skôr ako ochranná známka, s ktorou je toto právo považované za kolidujúce a ktoré mu umožňuje používať označenie zhodné alebo podobné tejto ochrannej známke.

(¹) Ú. v. ES C 219 zo dňa 14.9.2002

1) Ruší sa rozhodnutie obsiahnuté v liste generálneho riaditeľa generálneho riaditeľstva Komisie Európskych spoločenstiev pre poľnohospodárstvo z 18. apríla 2002 ohľadne krátenia preddavkov schválených na finančný rok 2002 podľa článku 39 odsek 3 nariadenia Komisie (ES) č. 1750/1999 z 23. júla 1999, ktorý je vykonávacím predpisom nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), naposledy upravených nariadením Komisie (ES) č. 1763/2001 zo 6. septembra 2001.

2) Komisii je zaviazaná na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. ES C 219 zo dňa 14.9.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 11. novembra 2004

vo veci C-249/02: Portugalská republika proti Komisii Európskych spoločenstiev (¹)

(Poľnohospodárstvo — Spoločná poľnohospodárska politika — Financovanie prostredníctvom EPUZF — Skutočne vynaložené výdavky členského štátu, ktoré sú nižšie ako odhady výdavkov oznámené Komisii — Oprávnenie Komisie krátiť sumy poskytnuté ako preddavky — List generálneho riaditeľa Komisie, ktorým bol dotknutý štát o tomto krátení informovaný — Opatrenie so záväznými právnymi účinkami)

(2005/C 6/09)

(Jazyk konania: portugalčina)

Vo veci C-249/02, Portugalská republika, (splnomocnený zástupca: L. Fernandes, za právnej pomoci C. Botelho Moniz a E. Maia Cadete) proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: L. Visaggio, za právnej pomoci N. Castro Marques), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 1. júla 2002, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, J.-P. Puissochet (spravodajca), R. Schintgen a J. N. Cunha Rodrigues, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-284/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht): Land Brandenburg proti Ursula Sass (¹)

(Sociálna politika — Pracovníci mužského a ženského pohlavia — Článok 141 ES — Rovnosť odmeňovania — Smernica 76/207/EHS — Rovnaké zaobchádzanie — Materská dovolenka — Prechod do vyššej platovej triedy — Nezohľadnenie celkovej dĺžky materskej dovolenky čerpanej na základe právneho poriadku bývalej Nemeckej demokratickej republiky)

(2005/C 6/10)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-284/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor Bundesarbeitsgericht (Nemecko), rozhodnutím z 21. marca 2002, doručený 2. augusta 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Land Brandenburg proti Ursula Sass, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, generálny advokát: L. A. Geelhoed, súdny tajomník: F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Smernica 76/207/EHS z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky, bráni tomu, aby kolektívna zmluva, akou je Bundes-Angestelltentarifvertrag-Ost (kolektívna zmluva zmluvných zamestnancov vo verejnom sektore vo východnom Nemecku), vylúčila, aby sa do požadovanej doby započítala časť doby, počas ktorej pracovníčka čerpala v súlade s právnym poriadkom bývalej Nemeckej demokratickej republiky materskú dovolenku, ktorá presahuje ochrannú dobu stanovenú právnym poriadkom Nemeckej spolkovej republiky, ktorej sa týka uvedená kolektívna zmluva, keďže cieľ a účel každej z týchto dovolení zodpovedajú cieľom ochrany ženy v tehotenstve a materstve, pričom túto ochranu upravuje článok 2 ods. 3 uvedenej smernice. Preskúmanie toho, či sú tieto podmienky splnené, prináleží vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. ES C 261 zo dňa 26.10.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-317/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Systém Spoločenstva pre rybolov — Nariadenie (EHS) č. 3760/92 a nariadenie (EHS) č. 2847/93 — Prekročenie kvót v oblasti rybolovu)

(2005/C 6/11)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-317/02, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: K. Fitch a T. van Rijn, potom T. van Rijn a B. Doherty) proti Írskej republike (splnomocnený zástupca: D. O'Hagan, za právnej pomoci A. Schuster), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 11. septembra 2002, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet (spravodajca), sudcovia S. von Bahr a J. Malenovský, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Írsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 9 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 3760/92 z 20. decembra 1992, ktorým sa zavádza systém Spoločenstva pre rybolov a akvakultúru ako aj z článkov 2, 21 a 31 nariadenia Rady (EHS) 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu, tým že

— neprijalo kritériá a podrobné pravidlá za účelom použitia rybolovných kvót, ktoré mu boli pridelené;

— nezabezpečilo dodržiavanie pravidiel Spoločenstva o ochrane živých morských vodných zdrojov monitorovaním rybolovných aktivít, vhodnou kontrolou vykládok a vedenia záznamov o úlovkoch a inými spôsobmi kontroly, ktoré predpokladajú uplatniteľné nariadenia Spoločenstva;

— dočasne nezakázalo činnosť rybárskych plavidiel, ktoré plávajú pod jeho vlajkou alebo sú registrované na jeho území, keď boli kvóty, ktoré mu boli pridelené, považované za vyčerpané a

— nezačalo správne alebo trestné konanie proti kapitánom plavidiel, ktorí porušili tieto nariadenia, alebo proti akýmkoľvek osobám, zodpovedným za takéto porušenie.

2. Írsko je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 261 zo dňa 26.10.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

zo 16. novembra 2004

vo veci C-327/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank te 's-Gravenhage): Lili Georgieva Panayotova a iní proti Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (¹)

(Dohody zakladajúce pridruženie (asociačné dohody) medzi Spoločenstvami-Bulharskom, Spoločenstvami-Poľskom a Spoločenstvami-Slovenskom — Právo usadiť sa — Vnútroštátna právna úprava určujúca zamietnutie žiadosti, bez možnosti jej preskúmania, ak žiadateľ nemá dočasné povolenie na pobyt)

(2005/C 6/12)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-327/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor Rechtbank te 's-Gravenhage (Holandsko), rozhodnutím zo 16. septembra 2002, doručený 18. septembra 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Lili Georgieva Panayotova, Radostina Markova Kalcheva, Izabella Malgorzata Lis, Lubica Sopova, Izabela Leokadia Topa, Jolanta Monika Rusiecka proti Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a R. Silva de Lapuerta, sudcovia J.-P. Puissechet (spravodajca), R. Schintgen, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues, generálny advokát: M. Poiares Maduro, súdny tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 16. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Nie je v zásade v rozpore s článkom 45 ods. 1 spolu s článkom 59 odsek 1 Európskej dohody zakladajúcej pridruženie medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Bulharskou republikou na strane druhej schválená rozhodnutím 94/908/ESUO, ES, Euratom Rady a Komisie z 19. decembra 1994, s článkom 44 ods. 3 spolu s článkom 58 ods. 1 Európskej dohody zakladajúcej pridruženie medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskou republikou na strane druhej schválenej rozhodnutím 93/743/Euratom, ESUO, ES Rady a Komisie z 13. decembra 1993, tak isto s článkom 45 ods. 3 spolu s článkom 59 ods. 1 Európskej dohody zakladajúcej pridruženie medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Slovenskou republikou na strane druhej, schválenej rozhodnutím 94/909/ESUO, ES, Euratom Rady a Komisie z 19. decembra 1994, taká právna úprava členského štátu obsahujúca systém predbežnej kontroly, ktorá viaže prístup na štátne územie uvedeného členského štátu s cieľom usadiť sa ako samostatne zárobkovo činná osoba, na povolenie na dočasný pobyt vydaný diplomatickými alebo konzulárnymi orgánmi tohto členského štátu nachádzajúcimi sa v krajine pôvodu dotknutého subjektu alebo v krajine, kde sa trvale zdržiava. Takýto systém môže platne viazať udelenie uvedeného povolenia na podmienku, že dotknutý subjekt preukáže, že má skutočne zámer začať vykonávať samostatne zárobkovú činnosť bez toho, že by súčasne vykonával závislú činnosť alebo že by využíval príspevky z verejných fondov. Musí tiež preukázať, že od začiatku má dostatočné finančné zdroje pre výkon uvedenej samostatne zárobkovej činnosti a že má tiež rozumné šance uspieť. Režim uplatniteľný na takéto predbežné povolenia na pobyt musí však spočívať na ľahko prístupnom procesnom systéme, ktorý je schopný zaručiť dotknutým subjektom, že o ich žiadosti bude rozhodnuté v prijateľnej lehote a že prípadné zamietnutie povolenia bude môcť byť napadnuté v rámci súdnych konaní.

- 2) Uvedené ustanovenia dohôd o pridružení musia byť vykladané v tom zmysle, že v zásade nie je s nimi tiež v rozpore to, že vnútroštátna právna úprava stanovuje, že kompetentné orgány členského štátu prijatia zamietnu žiadosť o súhlas na pobyt s cieľom usadiť sa podanú na základe spomenutých dohôd o pridružení na území tohto štátu, keď žiadateľ nemá povolenie na dočasný pobyt tak, ako to vyžaduje táto právna úprava.
- 3) V tejto súvislosti je bezvýznamná tá skutočnosť, že žiadateľ by mal v úmysle jasne a očividne splniť hmotnoprávne podmienky vyžadované pre udelenie povolenia na dočasný pobyt a súhlasu na pobyt s cieľom usadiť sa, alebo okolnosť, že spomenutý žiadateľ sa pravidelne zdržiava v členskom štáte prijatia z iného dôvodu v čase podania svojej žiadosti, ak sa javí, že táto okolnosť nie je zlučiteľná s podmienkami výslovne súvisiacimi s prijatím dotknutého subjektu v spomenutom členskom štáte a najmä s podmienkou, ktorá súvisí s dĺžkou schváleného pobytu.

(¹) Ú. v. ES C 274 zo dňa 9.11.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 9. novembra 2004

vo veci C-338/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen): Fixtures Marketing Ltd proti Svenska Spel AB (¹)

(Smernica 96/9/ES — Právna ochrana databáz — Právo sui generis — Pojem vklad spojený so získaním, overením a prezentáciou databáz — Kalendáre futbalových majstrovstiev — Stávkové hry)

(2005/C 6/13)

(Jazyk konania: švédčina)

Vo veci C-338/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdnemu dvoru Högsta domstolen (Švédsko), rozhodnutím z 10. septembra 2002, doručený 23. septembra 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Fixtures Marketing Ltd proti Svenska Spel AB, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, súdni tajomníci: M. Múgica Arzamendi a M.-F. Contet, hlavné referentky, vyhlásil dňa 9. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Pojem vklad spojený so získaním obsahu databázy v zmysle článku 7 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz sa musí chápať ako označujúci prostriedky určené k vyhľadávaniu existujúcich prvkov a k ich zhromažďovaniu do uvedenej databázy. Pod pojmom vklad nemožno chápať prostriedky použité na vytvorenie základných prvkov obsahu databázy. V súvislosti so zostavením kalendáru stretnutí s cieľom usporiadania futbalových majstrovstiev, vkladom nie sú prostriedky určené na stanovenie dátumov, hodín a dvojíc futbalových mužstiev, ktoré súvisia s rôznymi stretnutiami týchto majstrovstiev.

(¹) Ú. v. ES C 274 zo dňa 9.11.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-420/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti štátu — Nezákonná skládka odpadu v mieste „Péra Galini“ — Smernica 75/442/EHS o odpadoch v znení smernice 91/156/EHS — Články 4 a 9)

(2005/C 6/14)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-420/02, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: M. Konstantinidis) proti Helénskej republike (splnomocnená zástupkyňa: E. Skandalou), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 21. novembra 2002, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Helénska republika tým, že opomenula prijať nevyhnutné opatrenia na zaistenie toho, aby sa odpad uložený v mieste „Péra Galini“ v územnom obvode prefektúry Héraklion (Grécko) zhodnoval alebo zneškodňoval bez ohrozenia ľudského zdravia, bez ohrozovania vody, ovzdušia, pôdy, rastlín a živočíchov, bez obťažovania okolia hlukom alebo zápachom a tým, že udelila povolenie na prevádzku tohto zariadenia, ktoré neobsahovalo potrebné informácie, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4 a 9 smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch v znení smernice Rady 91/156/EHS.

2) Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 31 zo dňa 8.2.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 11. novembra 2004

vo veci C-425/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative): Johanna Maria Delahaye, vydatá Boor proti Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative ⁽¹⁾

(Zachovanie práv zamestnancov pri prevode podniku na štát — Možnosť štátu uplatniť predpisy verejného práva — Zníženie výšky odmeny)

(2005/C 6/15)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-425/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor Cour administrative (Luxembursko), rozhodnutím z 21. novembra 2002, doručený 25. novembra 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Johanna Maria Delahaye, vydatá Boor proti Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann a N. Colneric (spravodajkyňa), generálny advokát: P. Léger, súdny tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Smernica Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov, alebo závodov sa má vykladať v tom zmysle, že jej v zásade neodporuje, keď v prípade prevodu podniku právnickej osoby súkromného práva na štát tento ako nový zamestnávateľ zníži odmenu dotknutým zamestnancom za účelom dosiahnutia súladu s platnými vnútroštátnymi predpismi, týkajúcimi sa štátnych zamestnancov. Predsa však poverené príslušné inštitúcie pre uplatňovanie a výklad týchto predpisov musia postupovať v rámci možného vo svetle účelu smernice 77/187 tak, že zohľadnia odpracované roky zamestnanca do tej miery, v akej zohľadňujú platné vnútroštátne predpisy o postavení štátnych zamestnancov odpracované roky štátnych zamestnancov pri výpočte ich odmeny. Ak takýto výpočet má za následok zásadné zníženie odmeny dotknutého, takéto zníženie sa považuje za zásadnú zmenu pracovných podmienok v neprospech zamestnanca, takže z tohto dôvodu sa skončenie pracovnej zmluvy pripisuje zamestnávateľovi podľa článku 4 ods. 2 smernice 77/187.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 19 zo dňa 25.1.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 9. novembra 2004

vo veci C-444/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Athinon): **Fixtures Marqueting Ltd proti Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP)** ⁽¹⁾

(Smernica 96/9/CE — Právna ochrana databáz — Pojem databáz — Pôsobnosť práva sui generis — Kalendáre futbalových majstrovstiev — Stávkové hry)

(2005/C 6/16)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-444/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdnemu dvoru Monomeles Protodikeio Athinon (Grécko), rozhodnutím z 11. júla 2002, doručený 9. decembra 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Fixtures Marqueting Ltd proti Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP), Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomníci: M. Múgica Arzamendi a M.-F. Contet, hlavné referentky, vyhlásil dňa 9. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok nie:

Pojem databáza v zmysle článku 1 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz sa vzťahuje na akúkoľvek zbierku, ktorá obsahuje diela, údaje alebo ďalšie prvky oddeliteľné jedny od druhých bez toho, aby tým bola dotknutá hodnota ich obsahu a ktorá obsahuje metódu alebo systém, akéhokoľvek charakteru, ktoré umožňujú znovu nájsť každý z jej základných prvkov.

Kalendár futbalových stretnutí, ako je to v danom prípade, tvorí databázu v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 96/9.

Pojem vklad spojený so získaním obsahu databázy v zmysle článku 7 ods. 1 smernice 96/9 sa musí chápať ako označujúci prostriedky určené k vyhľadávaniu existujúcich prvkov a k ich zhromažďovaniu do uvedenej databázy. Pod pojmom vklad nemožno chápať prostriedky použité na vytvorenie základných prvkov obsahu databázy. V súvislosti so zostavením kalendáru stretnutí s cieľom usporiadania futbalových majstrovstiev, vkladom nie sú prostriedky určené na stanovenie dátumov, hodín a dvojíc futbalových mužstiev, ktoré súvisia s rôznymi stretnutiami týchto majstrovstiev.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 31 zo dňa 8.2.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 11. novembra 2004

vo veci C-457/02: **trestné konanie proti Antonio Niselli** ⁽¹⁾

(Smernice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem odpad — Zostatky po výrobnej činnosti alebo spotrebe vhodné na znovupoužitie — Železný šrot)

(2005/C 6/17)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-457/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdnemu dvoru Tribunale di Terni (Taliansko) uznesením z 20. novembra 2002, doručený 18. decembra 2002, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu Antonio Niselli, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann a J.-P. Puissechet (spravodajca), generálna advokátka: J. Kokott, súdny tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Definícia pojmu odpad uvedená v článku 1 písmeno a) prvý odsek smernice Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch, zmenenej smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991 a rozhodnutím Komisie 96/350/ES z 24. mája 1996, nemôže byť vykladaná tak, že sa obmedzene týka látok alebo predmetov poslaných, alebo predkladaných k výkonu činnosti znehodnotenia, alebo zhodnotenia uvedených v prílohách II A a II B uvedenej smernice, alebo v rovnocenných zoznamoch, alebo ktorých držiteľ má vôľu alebo povinnosť ich na tento účel určiť.

2) Pojem odpad v zmysle článku 1 písmeno a) prvý odsek smernice 75/442, zmenenej smernicou 91/156 a rozhodnutím 96/350, nemožno vykladať tak, že je z neho vyňatý súhrn zostatkov po výrobnej činnosti alebo spotrebe, ktoré môžu byť alebo sú znovupoužitie v procese výroby alebo spotreby, buď bez predchádzajúceho spracovania a bez poškodzovania životného prostredia, alebo po predchádzajúcom spracovaní avšak bez potreby niektorej z činností zhodnocovania v zmysle prílohy II B tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 31 zo dňa 8.2.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA**(druhá komora)****z 11. novembra 2004**

vo veci C-467/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Stuttgart): Inan Cetinkaya proti Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(Asociačná dohoda EHS-Turecko — Voľný pohyb pracovníkov — Články 7 prvý odsek a 14 ods. 1, rozhodnutia č. 1/80 asociačnej rady — Právo na pobyt dieťaťa tureckého pracovníka po dosiahnutí plnoletosti — Podmienky rozhodnutia o vyhostení — Rozsudky v trestných veciach)

(2005/C 6/18)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-467/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, podľa článku 234 ES, ktorý podal Verwaltungsgericht Stuttgart (Nemecko), rozhodnutím z 19. decembra 2002, doručený Súdnemu dvoru 27. decembra 2002, vo vzťahu ku konaniu medzi Inan Cetinkaya proti Land Baden-Württemberg, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), generálny advokát: P. Léger, súdny tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Článok 7 prvý odsek rozhodnutia č. 1/80, z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie, prijatý asociačnou radou, zriadenou Asociačnou dohodou medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, má byť vykladaný v tom zmysle, že sa vzťahuje na situáciu dospelého osoby, dieťa tureckého pracovníka, ktorý patrí do legálneho trhu práce v prijímajúcom členskom štáte, zatiaľ čo toto dieťa sa narodilo a vždy bývalo v tomto členskom štáte.

2) Článok 7 prvý odsek rozhodnutia č. 1/80 odporuje tomu, aby následne po odsúdení na trest väzenia, po ktorom nasledovala odvykacia liečba pre postihnutých toxikomániou, boli práva, ktoré toto ustanovenie priznáva tureckému občanovi, ktorý je v postavení pána Cetinkaya, obmedzené z dôvodu dlhšej absencie na trhu práce.

3) Článok 14 rozhodnutia č. 1/80 bráni tomu, aby vnútroštátne právne poriadky nebrali do úvahy pri overovaní zákonnosti opatrenia vyhostenia nariadeného voči tureckému občanovi, skutokové okolnosti, ktoré sa vyskytli po prijatí posledného rozhodnutia príslušnými úradmi, a ktoré by už neopravňovali obmedzenie práv dotknutej osoby v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 70 zo dňa 22.3.2003**ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA****(tretia komora)****z 11. novembra 2004**

vo veci C-73/03: Španielske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Štátna pomoc — Daňové výhody pri prevode poľnohospodárskych podnikov — Bonifikácia úverov a záruk v prospech poľnohospodárskych výrobcov)

(2005/C 6/19)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-73/03, Španielske kráľovstvo (splnomocnený zástupca: S. Ortiz Vaamonde) proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: J. L. Buendía Sierra), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť na základe článku 230 prvý odsek ES, podaná 19. februára 2003, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia: J.-P. Puissechet, S. von Bahr (spravodajca), J. Malenovský a U. Løhmus, generálny advokát: M. Poiras Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 101 zo dňa 26.4.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-124/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven): Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV proti Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Politika hygieny — Výroba surového mlieka, tepelne ošetrovaného mlieka a mliečnych výrobkov a ich uvádzanie na trh — Zmes zložená z cukru, práškového mlieka zbaveného smotany a kakaá, dovezená z Aruby)

(2005/C 6/20)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-124/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko), rozhodnutím z 11. marca 2003, doručeným 20. marca 2003, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV proti Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia R. Schintgen a N. Colneric, generálny advokát: M. Poiares Maduro, súdny tajomník: F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Článok 2 bod 2 smernice Rady 92/46/EHS zo 16. júna 1992, ktorou sa stanovujú hygienické predpisy pre výrobu surového mlieka, tepelne ošetrovaného mlieka a mliečnych výrobkov a ich uvádzanie na trh sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „mlieko určené na výrobu mliečnych výrobkov“ nezahŕňa mliečne zložky výrobku, ktorý obsahuje aj iné, nemliečne zložky, pričom mliečnu zložku nemožno oddeliť od nemliečnych zložiek.
- 2) Článok 2 bod 4 smernice 92/46 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „mliečne výrobky“ sa vzťahuje tak na hotové ako aj na polohotové výrobky, ktoré sa musia ešte spracovať pred tým, aby mohli byť predané spotrebiteľovi. V takomto prípade je s ohľadom na polohotový výrobok potrebné preveriť, či v ňom obsiahnuté mlieko je jeho podstatnou súčasťou, buď svojím množstvom, alebo svojím charakterizujúcim účinkom. Na to treba zohľadniť charakteristiky a objektívne vlastnosti polohotového výrobku v čase jeho dovozu, predovšetkým pomer mlieka alebo mliečného výrobku obsiahnutého v polohotovom výrobku, možné použitie polohotového výrobku alebo jeho chuť.

(¹) Ú. v. EÚ C 146 zo dňa 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-126/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 92/50/EHS — Verejné obstarávanie — Služby prepravy odpadu — Konanie bez predchádzajúceho zverejnenia — Zmluva uzavretá obstarávateľom v rámci podnikateľskej činnosti podliehajúcej súťaži — Zmluva uzavretá obstarávateľom za účelom predloženia ponuky v rámci verejného obstarávania — Preukázanie spôsobilosti poskytovateľa služieb — Možnosť odvolávať sa na schopnosti tretieho subjektu — Subdodávka — Účinky rozsudku, ktorým sa vyslovilo nesplnenie povinnosti)

(2005/C 6/21)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-126/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: K. Wiedner) proti Spolkovej republike Nemecko (splnomocnený zástupca: W.-D. Plessing, za právnej pomoci: H.-J. Prieß), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 20. marca 2003, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a K. Schiemann, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: H. von Holstein, zástupca súdneho tajomníka, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Spolková republika Nemecko si tým, že mesto Mníchov uzavrelo zmluvu týkajúcu sa prepravy odpadu zo skládok odpadu z oblasti Donauwald do tepelnej elektrárne Mníchov – Sever v rozpore s pravidlami procesného postupu uvedenými v článku 8 smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, v spojení s jej článkom 11 ods. 1, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
- 2) Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 146 zo dňa 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-148/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal l'Oberlandesgericht München): Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG proti Portbridge Transport International BV ⁽¹⁾

(Bruselský dohovor — Článok 20 a článok 57 ods. 2 — Nedorozumenie sa žalovaného — Žalovaný s bydliskom alebo so sídlom na území iného zmluvného štátu — Ženevský dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave — Kolízia dohovorov)

(2005/C 6/22)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-148/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania v súlade s protokolom z 3. júna 1971 týkajúcim sa výkladu Súdnym dvorom dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskej a obchodnej oblasti, ktorý podal Súdnemu dvoru l'Oberlandesgericht München) (Nemecko), rozhodnutím z 27. marca 2003, doručeným 31. marca 2003, vo vzťahu ku konaniu medzi Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG proti Portbridge Transport International BV, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A Rosas, sudcovia R. Schintgen (spravodajca) a N. Colneric, generálny advokát: A. Tizzano, súdny tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 57 ods. 2 písmeno a) Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskej a obchodnej oblasti zmenenom dohovorom z 9. októbra 1978 o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, dohovorom z 25. októbra 1982 o pristúpení Helénskej republiky, dohovorom z 26. mája 1989 o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a dohovorom z 29. novembra 1996 o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva má byť vykladaný v tom zmysle, že právomoc súdneho orgánu zmluvného štátu, ktorej je podrobený žalobca s bydliskom alebo so sídlom na území iného zmluvného štátu, môže byť daná na základe osobitného dohovoru, ku ktorému pristúpil tiež domovský štát súdneho orgánu a ktorý obsahuje osobitné pravidlá o súdnej právomoci, aj keď sa žalovaný vo vnútroštátnom konaní nevyjadri k veci samej.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 146 zo dňa 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 11. novembra 2004

vo veci C-171/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven): Maatschap Toeters, M. C. Verberk proti Productschap Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Hovädzie a telacie mäso — Príspevky za predčasné umiestnenie teliat na trh — Lehota na podanie žiadosti o príspevok — Spôsob počítania lehoty — Platnosť nariadenia (EHS) č. 3886/92)

(2005/C 6/23)

(Jazyk konania: holandsčina)

Vo veci C-171/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdnemu dvoru College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko), rozhodnutím z 13. apríla 2003, doručeným 14. apríla 2003, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu medzi Maatschap Toeters, M. C. Verberk (vystupujúci pod obchodným menom „Verberk-Voeten“, proti Productschap Vee en Vlees, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca) a R. Silva de Lapuerta, generálny advokát: M. Poiares Maduro, súdny tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 11. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1 a) Článok 3 ods. 2 písm. c) nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 zo dňa 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny, musí byť vykladaný tak, že lehota vyjadrená v týždňoch, ako je lehota stanovená v článku 50a nariadenia Komisie (EHS) č. 3886/92 zo dňa 23. decembra 1992, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá pre režimy príspevkov stanovené nariadením Rady (EHS) č. 805/68 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a telacím mäsom a ktorým sa rušia nariadenia (EHS) č. 1244/82 a (EHS) č. 714/89 v znení nariadenia Komisie (ES) č. 2311/96 zo dňa 2. decembra 1996 končí uplynutím poslednej hodiny dňa, ktorý sa v poslednom týždni svojím pomenovaním zhoduje s dňom, kedy bola uskutočnená porážka.

b) Pri uplatňovaní článku 50a nariadenia č. 3886/92 členský štát nesmie určiť okamžik podania žiadosti o príspevok podľa vnútroštátnych procesných pravidiel, ktorými sa v jeho vnútroštátnom právnom poriadku riadia porovnateľné vnútroštátne lehoty na žiadosti.

- c) Článok 50a nariadenia č. 3886/92 musí byť vykladaný tak, že žiadosť o príspevok môže byť považovaná za „podanú“ v lehote len vtedy, keď bola doručená príslušnému orgánu pred uplynutím lehoty.
- 2) Skúmanie druhej otázky neukázalo žiadnu skutočnosť, ktorou by mohla byť dotknutá platnosť článku 50a ods. 1 nariadenia č. 3886/92 vzhľadom k tomu, že úplne vylučuje nárok žiadateľa o príspevok v prípade, že prekročí lehotu na podanie žiadosti, bez ohľadu na povahu a dĺžku tohto prekročenia lehoty.

(¹) Ú. v. EÚ C 146 zo dňa 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-284/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles): Belgický štát proti Temco Europe SA (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Článok 13 bod B písm. b) — Oslobodené činnosti — Prenájom nehnuteľného majetku — Zmluva o dočasnom užívaní)

(2005/C 6/24)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-284/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko), uznesením z 19. júna 2003, doručený 2. júla 2003, podľa článku 234 ES vo vzťahu ku konaniu Belgický štát proti Temco Europe SA, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, súdny tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 13 bod B písm. b) Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle,

že úkonmi „prenájmu nehnuteľného majetku“ podľa tohto ustanovenia sú úkony, ktorými jedna spoločnosť súčasne rôznymi zmluvami dáva spoločnostiam, ktoré sú s ňou prepojené, právo dočasne užívať jednu nehnuteľnosť za odplatu stanovenú predovšetkým v závislosti na veľkosti užíwanej plochy a ak predmetom týchto zmlúv, tak ako sú plnené, je hlavne pasívne prenechanie na užívanie miestností alebo priestorov v budovách za odplatu viažucu sa na plynutie času a nie služba, ktorá by oprávňovala použitie inej kvalifikácie.

(¹) Ú. v. EÚ C 213 zo dňa 6.9.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-357/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 98/24/ES — Ochrana zdravia a bezpečnosti pracovníkov — Riziká súvisiace s chemickými faktormi pri práci — Neprebratie smernice na celom území dotknutého členského štátu v stanovenej lehote)

(2005/C 6/25)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-357/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: D. Martin a H. Kreppel) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: E. Riedl), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 19. augusta 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia: C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris a J. Kľučka, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 98/24/ES zo 7. apríla 1998 o ochrane zdravia a bezpečnosti pracovníkov pred rizikami súvisiacimi s chemickými faktormi pri práci (štrnásť samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS), nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 264 zo dňa 1.11.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-360/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/39/ES — Ochrana zdravia a bezpečnosti pracovníkov — Riziká súvisiace s tým, že pri práci sú prítomné chemické faktory — Ustanovenie najvyšších prípustných hodnôt vystavenia pri práci — Neprebratie na celom území daného členského štátu v stanovenej lehote)

(2005/C 6/26)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-360/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: D. Martin a H. Kreppel) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: E. Riedl), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 19. augusta 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris a J. Klučka, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika si tým, že neprijala v stanovenej lehote všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie úplného súladu so smernicou Komisie 2000/39/ES z 8. júna 2000, ktorou sa ustanovuje prvý zoznam smerných najvyšších prípustných hodnôt vystavenia pri práci na vykonanie smernice Rady 98/24/ES o ochrane zdravia a bezpečnosti pracovníkov pred rizikami súvisiacimi s chemickými faktormi pri práci, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 264 zo dňa 1.11.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-421/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/18/ES — Zámerné uvoľnenie geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)

(2005/C 6/27)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-421/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: U. Wölker) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: E. Riedl), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 3. októbra 2003, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: N. Colneric vo funkcii predsedkyne štvrtej komory, sudcovia: J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits (spravodajca), generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia a o zrušení smernice Rady 90/220/EHS, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 275 zo dňa 15.11.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-422/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/18/ES — Neprebratie v stanovenej lehote)**

(2005/C 6/28)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-422/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: M. van Beek) proti Holandskému kráľovstvu (splnomocnená zástupkyňa: H. G. Sevenster a J. van Bakel), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 3. októbra 2003, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: J. N. Cunha Rodrigues, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia K. Schieman (spravodajkyňa), E. Juhász, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- Holandské kráľovstvo si tým, že neprijalo v stanovenej lehote zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia a o zrušení smernice Rady 90/220/EHS, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
- Holandské kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 275 zo dňa 15.11.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-460/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/53/ES — Vozidlá po dobe životnosti — Neprebratie smernice)**

(2005/C 6/29)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-460/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: X. Lewis a M. Konstantinidis) proti Írsku

(splnomocnený zástupca: D. O'Hagan), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 31. októbra 2003, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: J. N. Cunha Rodrigues vykonávajúci funkciu predsedu komory, sudcovia E. Juhász a E. Levits (spravodajca), generálny advokát: M. Poirares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- Írsko tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti, si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedenej smernice a najmä z jej článku 10 ods.1.
- Írsko je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 304 zo dňa 13.12.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-482/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/14/ES — Železnice Spoločenstva — Pridelovanie kapacity železničnej infraštruktúry, vyberanie poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostná certifikácia — Neprebratie v stanovenej lehote)**

(2005/C 6/30)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-482/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: W. Wils) proti Írsku (splnomocnený zástupca: D. O'Hagan, za právnej pomoci D. Moloney, BL), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 19. novembra 2003, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: J.-P. Puissochet, vykonávajúci funkciu predsedu šiestej komory, sudcovia S. von Bahr a U. Löhmus (spravodajca), generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Írsko si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Írsko je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 7 zo dňa 10.1.2004

2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 21 zo dňa 24.1.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-497/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej Republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 28 ES — Opatrenia s rovnocenným účinkom — Zásielkový predaj potravinových doplnkov — Zákaz)

(2005/C 6/31)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-497/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: J. C. Schieferer a B. Schima) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: E. Riedl), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 24. novembra 2003, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues a M. Ilešič (spravodajca), generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika tým, že v paragrafe 50 ods. 2 Gewerbeordnung (Živnostenský poriadok) zakázala zásielkový predaj potravinových doplnkov, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ES.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-505/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Kvalita vody určenej na ľudskú spotrebu — Smernica č. 80/778/EHS)

(2005/C 6/32)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-505/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: G. Valero Jordana a F. Simonetti) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues a C. Mercier), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 28. novembra 2003, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: J. N. Cunha Rodrigues vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia E. Juhász (spravodajca) a M. Ilešič, generálny advokát: M. Poires Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Francúzska republika tým, že nerešpektovala požiadavky kladené smernicou Rady č. 80/778/EHS z 15. júla 1980 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu [neoficiálny preklad], čo sa týka obsahu dusičnanov vo vode určenej na ľudskú spotrebu v Bretónsku, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 6 a z prílohy I tejto smernice.

2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 21 zo dňa 24.1.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-4/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 98/44/ES — Právna ochrana biotechnologických vynálezov — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)**

(2005/C 6/33)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-4/04, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnené zástupkyne: K. Banks a C. Schmidt) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: H. Dossi), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 8. januára 2004, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: J. N. Cunha Rodrigues vo funkcii predsedu štvrtej komory, sudcovia: K. Schiemann a M. Ilešič (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/44/ES zo 6. júla 1998, týkajúcej sa právnej ochrany biotechnologických vynálezov, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 47 zo dňa 21.2.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 28. októbra 2004

vo veci C-5/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 98/44/ES — Právna ochrana biotechnologických vynálezov — Neprebratie v stanovenej lehote)**

(2005/C 6/34)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-5/04, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnené zástupkyne: K. Banks a C. Schmidt) proti Spolkovej repu-

blike Nemecko (splnomocnený zástupca: M. Lumma), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 9. januára 2004, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: J. N. Cunha Rodrigues, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia K. Schiemann a M. Ilešič (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Spolková republika Nemecko si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/44/ES zo 6. júla 1998 o právnej ochrane biotechnologických vynálezov tým, že neprijala v stanovenej lehote zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou.
2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 47 zo dňa 21.2.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-78/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica č. 96/61/ES — Integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia)**

(2005/C 6/35)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-78/04, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: U. Wölker a M. Konstantinidis) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: E. Riedl), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 18. februára 2004, Súdny dvor (piata komora), v zložení: C. Gulmann, vykonávajúci funkciu predsedu piatej komory, sudcovia: R. Schintgen a P. Kūris (spravodajca), generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika tým, že:

- neprebrala úplne definíciu pojmu „existujúce zariadenie“ v zmysle článku 2 bod 4 smernice Rady č. 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia do Gewerbeordnung 1994 (kódex remeselných, obchodných a priemyselných živností z roku 1994) v znení zmien a doplnení vykonaných Bundesgesetz BGBl., 88/2000, ktorý nadobudol účinnosť 1. septembra 2000;
- neprebrala úplne požiadavky kladené ako podmienky povolenia v zmysle článku 9 ods. 4 tejto smernice do Gewerbeordnung 1994 v znení neskorších zmien a doplnení a požiadavky podľa odsekov 3 a 5 toho istého článku do Niederösterreichisches Elektrizitätswesengesetz 2001 (ďalej len „NÖ EWG 2001“);
- neprebrala úplne prílohu IV tej istej smernice do Gewerbeordnung 1994 v znení neskorších zmien a doplnení a do NÖ EWG 2001;
- neprebrala vyššie uvedenú smernicu, čo sa týka spaľovní v zmysle prílohy I, bod 1.1 tejto smernice do Gewerbeordnung 1994 v znení neskorších zmien a doplnení a do Salzburger Abfallwirtschaftsgesetz 1998;
- neprebrala úplne smernicu č. 96/61 do Burgenländisches Elektrizitätswesengesetz 1999, a
- neprebrala túto smernicu, čo sa týka zariadení na intenzívny chov v zmysle prílohy I bod 6.6 tejto smernice, do zákonodarstva Länder Burgenland, Salzburgsko a Tirolsko,

si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 body 4 a článku 9 ods. 3 a 5 a z prílohy IV vyššie uvedenej smernice, ako aj z článku 1 v spojení s prílohou I body 1.1 a 6.6 tejto smernice.

2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 94 zo dňa 17.4.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-79/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu (¹)**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/40/ES — Neprebratie v stanovenej lehote)**

(2005/C 6/36)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-79/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: M. Patakia a B. Schima) proti Luxembur-

skému veľkovoľvodstvu (splnomocnený zástupca: S. Schreiner), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 19. februára 2004, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedkyňa piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia C. Gulmann a J. Makarczyk (spravodajca), generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Luxemburské veľkovoľvodstvo si tým, že neprijalo v stanovenej lehote zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2002/40/ES z 8. mája 2002, ktorou sa vykonáva smernica rady 92/75/EHS, pokiaľ ide o označovanie elektrických rúr pre domácnosti energetickými štítkami, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Luxemburské veľkovoľvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 85 zo dňa 3.4.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-116/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Švédskemu kráľovstvu (¹)**(Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2001/17/ES — Reorganizácia a likvidácia poisťovní — Neprebratie v určenej lehote)**

(2005/C 6/37)

(Jazyk konania: švédčina)

Vo veci C-116/04, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: E. Traversa a K. Simonsson) proti Švédskemu kráľovstvu (splnomocnený zástupca: A. Kruse), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 4. marca 2004, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: J. N. Cunha Rodrigues, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia M. Ilešič (spravodajca), E. Levits, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Švédске kráľovstvo si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/17/ES z 19. marca 2001 o reorganizácii a likvidácii poisťovní, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Švédске kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106 zo dňa 30. 4. 2004

2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106 zo dňa 30.4.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-143/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/29/ES — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2005/C 6/38)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-143/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnená zástupkyňa: K. Banks) proti Belgickému kráľovstvu (splnomocnený zástupca: A. Goldman), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 17. marca 2004, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: J. P. Puissechet, vykonávajúci funkciu predsedu šiestej komory, sudcovia S von Bahr a J. Malenovský (spravodajca), generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Belgické kráľovstvo si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 18. novembra 2004

vo veci C-164/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (¹)

(Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2001/17/ES — Reorganizácia a likvidácia poisťovní — Neprebratie v určenej lehote)

(2005/C 6/39)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-164/04, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: E. Traversa a M. Shoter) proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (splnomocnená zástupkyňa: C. Jackson), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 31. marca 2004, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: J. N. Cunha Rodrigues, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia M. Ilesič (spravodajca), E. Levits, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 18. novembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že neprijalo zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/17/ES z 19. marca 2001 o reorganizácii a likvidácii poisťovní, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106 zo dňa 30.4.2004

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

(šiesta komora)

z 22. júna 2004

z 5. októbra 2004

vo veci C-151/03 P: Karl L. Meyer proti Komisii Európskych spoločností ⁽¹⁾

vo veci C-192/03 P, Alcon Inc. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Žaloba o náhradu škody — Náhrada škody spôsobenej v dôsledku nesprávneho služobného postupu Komisie — Uplatnenie rozhodnutí o pridružení zámorských krajín a území)

(Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Neplatnosť ochrannej známky Spoločenstva — Článok 51 nariadenia č. 40/94 — Absolútny dôvod zamietnutia zápisu — Článok 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 40/94 — Rozlišovacia spôsobilosť získaná používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94 — Slovo „BSS“)

(2005/C 6/40)

(2005/C 6/41)

(Jazyk konania: francúzština)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-151/03 P, Karl L. Meyer, bydliskom v Uturoa (ostrov Raiatea, Francúzska Polynézia) (advokát: J.-D. des Arcis), predmetom ktorej je odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (tretia komora) z 13. februára 2003, Meyer/Komisia (T-333/01, Zb. s. II-117), ktoré smeruje k zrušeniu tohto rozsudku, pričom ďalším účastníkom konania je Komisia Európskych spoločností (splnomocnený zástupca: M.-J. Jonczy a B. Martenczuk), Súdny dvor (štvrtá komora) v zložení: predseda štvrtej komory J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia N. Colneric (spravodajkyňa) a K. Schiemann, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vydal dňa 22. júna 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietá.

2. Pán Meyer je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 112 zo dňa 10.5.2003

Vo veci C-192/03 P, predmetom ktorej je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podal 2. mája 2003 Alcon Inc., predtým Alcon Universal Ltd, so sídlom v Hünenberg (Švajčiarsko), (v zastúpení: C. Morcom, QC a S. Clark, advokáti), ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (splnomocnení zástupcovia: S. Laitinen a A. Sesma Merino), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH, so sídlom v Olching (Nemecko), (v zastúpení: S. Schneller, advokátka), Súdny dvor (šiesta komora) v zložení: predseda šiestej komory J.-P. Puissochet (spravodajca), sudcovia F. Macken a U. Löhmus, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: R. Grass, vydal dňa 5. októbra 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Odvolanie sa zamietá.

2. Alcon Inc. je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 158 zo dňa 5.7.2003

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 12. októbra 2004

vo veci C-352/03 P, Pietro Del Vaglio proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾*(Odvolanie — Úradníci — Dôchodky — Zmena krajiny pobytu — Príslušný opravný koeficient — Odvolanie sčasti zjavne neprípustné alebo sčasti zjavne nedôvodné)*

(2005/C 6/42)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-352/03 P, predmetom ktorej je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podal 11. augusta 2003 Pietro Del Vaglio, bývalý úradník Komisie Európskych spoločenstiev, bydliskom v Londýne (Spojené kráľovstvo), (v zastúpení: M. Famchon a B. Desrez, advokátky), ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: J. Currall, za právnej pomoci D. Waelbroeck), Súdny dvor (šiesta komora) v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet, sudcovia J.-P. Puissochet a S. von Bahr (spravodajca), generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vydal dňa 12. októbra 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. P. Del Vaglio je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 251 zo dňa 18.10.2003

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

z 1. októbra 2004

vo veci C-480/03 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorý podal Cour d'arbitrage): Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde proti Gouvernement wallon, Conseil des ministres ⁽¹⁾*(Článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Smernica 79/409/EHS — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Jedinci narodené a vychované v zajatí)*

(2005/C 6/43)

(Jazyk konania: francúzština a holandčina)

Vo veci C-480/03, Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný Cour d'arbitrage (Belgicko), rozsudkom z 29. októbra 2003, doručeným Súdnu dvoru dňa 18. novembra 2003, v konaní týkajúcom sa Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde a Gouvernement wallon, Conseil des ministres, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predseda piatej komory C. Gulmann, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa) a J. Makarczyk, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vydal dňa 1. októbra 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

Smernica Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva musí byť vykladaná v tom zmysle, že sa nevzťahuje na jedinci narodené a vychované v zajatí, a členské štáty si teda za terajšieho stavu práva Spoločenstva zachovávajú právomoc upraviť túto otázku v súlade s článkami 28 až 30 ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 35 zo dňa 7.2.2004**Žaloba podaná dňa 29. septembra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku****(Vec C-418/04)**

(2005/C 6/44)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Barry Doherty a Michel van Beek, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 29. septembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Írsku.

Komisia Európskych spoločností navrhuje, aby Súdny dvor:

pred rozšírením, ku ktorému prišlo 1. mája 2004, druhú najmenšiu sieť OCHÚ zo všetkých členských štátov.

1. rozhodol, že Írsko tým, že:

- a) neklasifikovalo od roku 1981 v súlade s článkom 4 ods. 1 a ods. 2 smernice 79/409/EHS o ochrane voľne žijúceho vtáctva ⁽¹⁾ všetky najvhodnejšie územia podľa počtu a veľkosti pre druhy uvedené v Prílohe 1 smernice 79/409/EHS, ako aj pravidelne sa vyskytujúce sťahovavé druhy;
- b) nevytvorilo od roku 1981 v súlade s článkom 4 ods. 1 a ods. 2 smernice 79/409/EHS nevyhnutný právny systém ochrany týchto území;
- c) nezabezpečilo od roku 1981, aby ustanovenia článku 4 ods. 4 prvá veta boli uplatňované v oblastiach vyžadujúcich klasifikáciu ako osobitne chránené územia podľa smernice 79/409/EHS;
- d) úplne a správne nepreviedlo a neuplatnilo požiadavky druhej vety článku 4 ods. 4 smernice 79/409/EHS;
- e) vo vzťahu k osobitne chráneným územiám klasifikovaným podľa smernice 79/409/EHS neprijalo všetky opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami článku 6 ods. 2, 3 a 4 smernice 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín ⁽²⁾ a vo vzťahu k rekreačnému využitiu všetkých lokalít, ktoré sú predmetom článku 6 ods. 2 smernice 92/43/EHS neprijalo opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami uvedeného článku 6 ods. 2;
- f) neprijalo všetky opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami článku 10 smernice 79/409/EHS,

nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z týchto článkov uvedených smerníc; a

2. zaviazal Írsko nahradiť trovy konania.

Zalobné dôvody a hlavné tvrdenia:

Táto vec sa týka nesplnenia povinnosti Írska splniť si určité povinnosti vyplývajúce zo smernice 79/409/EHS a smernice 92/43/EHS. Komisia tvrdí, že:

Írsko od roku 1981 neklasifikovalo v súlade s článkom 4 ods. 1 a ods. 2 smernice 79/409/EHS o ochrane voľne žijúceho vtáctva (ďalej len „smernica o ochrane vtáctva“) všetky najvhodnejšie územia podľa počtu a veľkosti pre druhy uvedené v Prílohe 1 smernice, ako aj pravidelne sa vyskytujúce sťahovavé druhy. To má dva aspekty. Po prvé, prišlo k opomenutiu klasifikácie ohľadom určitých lokalít („neklasifikácia“). Po druhé neprišlo k úplnej klasifikácii iných lokalít („čiasťočná klasifikácia“). Pokiaľ ide o územné pokrytie, spoločný účinok neklasifikácie a čiastočnej klasifikácie má za následok, že Írsko malo

Írsko nevytvorilo nevyhnutný právny systém ochrany OCHÚ v súlade s článkom 4 ods. 1 a ods. 2 smernice o ochrane vtáctva. Oblasť pôsobnosti príslušných právnych predpisov Írska sa obmedzuje na to, čo môžeme označiť ako preventívne opatrenia, t.j. opatrenia, ktoré sú zamerané na hrozby voči biotopom a rušivým vplyvom na voľne žijúce vtáky vyplývajúce z ľudského zásahu. Celkom oddelene od podstatných závad v týchto preventívnych opatreniach, Komisia tvrdí, že nevyhnutný právny režim ochrany požadovaný článkom 4 ods. 1 a 2 je vo svojom rozsahu širší a že zaistenie prežitia a rozmnožovania druhov vtákov na OCHÚ môže vyžadovať viac ako len snahu odstrániť negatívne ľudské zásahy.

Keďže írske právne predpisy sa týkajú ochrany biotopu mimo klasifikovaných OCHÚ, neobsahujú špecifické zameranie vyžadované prvou vetou článku 4 ods. 4 smernice o ochrane vtáctva. Írske právne predpisy najmä neukladajú žiadne špecifické povinnosti vo vzťahu k biotopom voľne žijúcich vtáčích druhov, ktoré by mali mať prospech z ochrany OCHÚ v oblastiach, ktoré nie sú zahrnuté v súčasnej sieti OCHÚ v Írsku.

Neexistujú žiadne špecifické ustanovenia zavádzajúce druhú vetu článku 4 ods. 4, ktorá stanovuje, že členské štáty „sa budú snažiť zabrániť znečisteniu alebo poškodzovaniu biotopov“ mimo týchto chránených území. Mnohé činnosti, ktoré ničia biotopy nie sú predmetom žiadnej významnej formy zákonnej kontroly.

Smernica 92/43/EHS („smernica o ochrane biotopov“) mala byť zavedená do právneho poriadku od 10. júna 1994. To znamená, že Írsko malo prebrať a uplatňovať ustanovenia článkov 6 ods. 2 až ods. 4 na všetky OCHÚ klasifikované podľa článku 4 ods. 1 smernice o ochrane vtáctva alebo rozoznané podľa článku 4 ods. 2 rovnakej smernice ku tomuto dňu alebo neskôr.

Komisia sa domnieva, že Írsko neprebralo a neuplatňuje článok 6 ods. 2 smernice o ochrane biotopov.

Prijatie vnútroštátnych opatrení na prebratie článku 10 smernice o ochrane vtáctva je nevyhnutné na zabezpečenie plnej účinnosti tejto smernice. Nezhľadným záväzku podporovať výskum v príslušných zákonných ustanoveniach Írsko nesplnilo povinnosť prebrať článok 10 do právneho poriadku.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 103 zo dňa 25.04.1979, s. 1

⁽²⁾ Ú. v. ES L 206 zo dňa 22.07.1992, s. 7

Žaloba podaná dňa 5. októbra 2004 Komisiou Európskych spoločností proti Helénskej republike

(Vec C-427/04)

(2005/C 6/45)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Wouter Wils a Georgios Zavvos, členovia právneho servisu Komisie, podala dňa 5. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Helénska republika si nespĺnila svoje povinnosti, vyplývajúce zo smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/16/ES⁽¹⁾ z 19. marca 2001 o interoperabilite transeurópskej konvenčnej železničnej sústavy, a to tým, že Helénska republika neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu;
- 2) zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 20. apríla 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 110 zo dňa 20.4.2001, s. 1 až 27.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (deviata komora) rozsudkom zo dňa 14. októbra 2004 vo veci Mobistar SA proti Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT), za účasti Belgacom Mobile SA a BASE SA

(Vec C-438/04)

(2005/C 6/46)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Bruxelles (deviata komora) podal rozsudkom zo 14. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností

návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu medzi Mobistar SA a Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT), za účasti Belgacom Mobile SA a BASE SA, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 19. októbra 2004.

Cour d'appel de Bruxelles (deviata komora) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

Čo sa týka služby prenosnosti čísla upravenej v článku 30 smernice 2002/22/ES⁽¹⁾ (Smernica univerzálnej služby):

1. Vzťahuje sa článok 30 ods. 2 Smernice univerzálnej služby, podľa ktorého národné regulačné orgány zabezpečia, aby tvorba cien za prepojenie v súvislosti so zabezpečením prenosnosti čísel bola nákladovo orientovaná, len na náklady spojené s presmerovaním na prenášané číslo alebo tiež na náklady, ktoré vzniknú operátorom pri vybavovaní žiadostí o prenos čísla?
2. Má sa článok 30 ods. 2 smernice, ak sa vzťahuje len na náklady na prepojenie v súvislosti s presmerovaním na prenášané číslo, vykladať:
  - a) v tom zmysle, že operátori majú voľnosť pri rokovaní o obchodných podmienkach poskytnutia služby a že pre členské štáty platí zákaz stanoviť ex ante podnikom, ktoré sú povinné poskytnúť službu prenosnosti čísla, obchodné podmienky vo vzťahu k plneniam spojeným s vybavovaním žiadostí o prenos čísla?
  - b) v tom zmysle, že členským štátom nezakazuje stanoviť ex ante obchodné podmienky uvedenej služby operátorom, pri ktorých sa určilo, že majú významný vplyv na relevantnom trhu?
3. Ak sa má článok 30 ods. 2 smernice vykladať v tom zmysle, že operátorom ukladá v súvislosti s nákladmi na prenos čísla povinnosť byť nákladovo orientovaní, má sa vykladať v tom zmysle, že je v rozpore:
  - a) s vnútroštátnym regulačným opatrením, ktoré pre výpočet nákladov stanovuje konkrétny spôsob výpočtu?
  - b) s vnútroštátnym opatrením, ktoré stanovuje ex ante rozdelenie nákladov medzi operátorov?
  - c) s vnútroštátnym opatrením, ktoré oprávňuje národný regulačný orgán, aby operátorom a na určité obdobie stanovil ex ante maximálnu výšku priamych poplatkov, ktoré môže pôvodný operátor uplatniť voči preberajúcemu operátorovi?

d) s vnútroštátnym opatrením, ktoré oprávňuje pôvodného operátora uplatniť tvorbu cien stanovenú národným regulačným orgánom, pričom nie je povinný preukázať, že sa pri tvorbe cien riadi skutočnými nákladmi?

Čo sa týka práva odvolať sa podľa článku 4 smernice 2002/21/ES (Rámcová smernica) ⁽²⁾:

Má sa článok 4 ods. 1 Rámcovej smernice vykladať v tom zmysle, že orgán príslušný na preskúmanie odvolania na to, aby mohol dôsledne zvážiť okolnosti sporu, má právo disponovať s informáciami vrátane dôverných informácií, na základe ktorých národný regulačný úrad prijal rozhodnutie, ktoré je predmetom odvolania?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (Smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 51)

⁽²⁾ Smernica 2002/21/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (Rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 33)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation de Belgique (prvá komora) rozsudkom zo dňa 7. októbra 2004 vo veci Axel Kittel proti Belgicku

(Vec C-439/04)

(2005/C 6/47)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour de cassation de Belgique (prvá komora) podal rozsudkom zo 7. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu medzi Axel Kittel a Belgickom, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 19. októbra 2004.

La Cour de cassation de Belgique (prvá komora) sa domáha, aby Súdny dvor rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Ak je vec určená daňovníkovi, ktorý v dobrej viere uzavrel zmluvu, bez toho, aby vedel, že predajca sa dopustil podvodu, odporuje zásade daňovej neutrality dane z pridanej hodnoty skutočnosť, že zrušením kúpnej zmluvy

podľa predpisov vnútroštátneho občianskeho práva, ktoré postihuje takúto zmluvu absolútnou neplatnosťou z dôvodu rozporu s verejným poriadkom, ktorý spôsobil nezákonným konaním predajca, stráca tento daňovník právo na odpočet dane?

2. Bude odpoveď v prípade absolútnej neplatnosti vyplývajúcej z podvodu na samotnej dani z pridanej hodnoty odlišná?

3. Bude odpoveď odlišná, keď príčinou nezákonnosti kúpnej zmluvy, ktorej následkom je absolútna neplatnosť podľa vnútroštátneho práva, je podvod na dani z pridanej hodnoty, ktorý bol známy obom zmluvným stranám?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal La Cour de cassation de Belgique (prvá komora) rozsudkom zo dňa 7. októbra 2004 vo veci Belgicko proti Recolta Recycling s.p.r.l

(Vec C-440/04)

(2005/C 6/48)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour de cassation de Belgique (prvá komora) podal rozsudkom zo 7. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu medzi Belgickom a Recolta Recycling s.p.r.l, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 19. októbra 2004.

Cour de cassation de Belgique (prvá komora) sa domáha toho, aby Súdny dvor rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Ak je vec určená daňovníkovi, ktorý v dobrej viere uzavrel zmluvu, bez toho, aby vedel, že predajca sa dopustil podvodu, odporuje zásade daňovej neutrality dane z pridanej hodnoty skutočnosť, že zrušením kúpno-predajnej zmluvy podľa predpisov vnútroštátneho občianskeho práva, ktoré postihuje takúto zmluvu absolútnou neplatnosťou z dôvodu rozporu s verejným poriadkom, ktorý spôsobil nezákonným konaním predajca, stráca tento daňovník právo na odpočet dane?

2. Bude odpoveď v prípade absolútnej neplatnosti vyplývajúcej z podvodu na samotnej dani z pridanej hodnoty odlišná?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden rozsudkom zo dňa 15. októbra 2004 vo veci H. A. Solleveld proti Inspecteur van de Belastingdienst - Ondernemingen Amersfoort

(Vec C-443/04)

(2005/C 6/49)

(Jazyk konania: holandčina)

Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) podal rozsudkom z 15. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu medzi H. A. Solleveld a Inspecteur van de Belastingdienst - Ondernemingen Amersfoort, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 20. októbra 2004.

Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Treba článok 13 časť A ods. 1 písm. c) Šiestej smernice⁽¹⁾ vykladať tak, že od dane z pridanej hodnoty sú oslobodené služby, ktoré – ako celok v rámci diagnostiky rušivého poľa opísanej v bodoch 3.1.2 a 3.1.3 vyššie – spočívajú v stanovení diagnózy, odporučení terapie a prípadnom liečení, aj keď tieto služby nepatria k výkonu medicínskej alebo paramedicínskej profesie – toho, kto službu poskytuje – definovanej príslušným členským štátom?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145 zo dňa 13. júna 1977, s. 1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden rozsudkom zo dňa 15. októbra 2004 vo veci J. E. van den Hout-van Eijnsbergen proti Inspecteur van de Belastingdienst - Ondernemingen Leiden

(Vec C-444/04)

(2005/C 6/50)

(Jazyk konania: holandčina)

Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) podal rozsudkom z 15. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu medzi J. E. van den Hout-van Eijnsbergen a Inspecteur van de Belastingdienst, Ondernemingen Leiden, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 20. októbra 2004.

Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Treba článok 13 časť A ods. 1 písm. c) Šiestej smernice⁽¹⁾ vykladať tak, že od dane z pridanej hodnoty sú oslobodené psychoterapeutické služby, ktoré sú poskytované osobou vykonávajúcou toto povolanie, ktorá spĺňa zákonné požiadavky na zápis uvedené v bode 3.1 vyššie a je zapísaná v tam uvedenom registri psychoterapeutov, aj keď tieto služby nepatria k výkonu medicínskej alebo paramedicínskej profesie – toho, kto službu poskytuje – definovanej príslušným členským štátom?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145 zo dňa 13. júna 1977, s. 1

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením High Court of Justice (Anglicko a Wales), Chancery Division zo dňa 13. októbra 2004 vo veci Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Vec C-446/04)

(2005/C 6/51)

(Jazyk konania: angličtina)

High Court of Justice (Anglicko a Wales), Chancery Division podal uznesením z 13. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 22. októbra 2004.

High Court of Justice (Anglicko a Wales), Chancery Division žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je v rozpore s článkom 43 alebo 56 ES, aby členský štát ponechal účinnými a uplatňoval opatrenia, ktoré oslobodzujú od dane z príjmov právnických osôb dividendy nadobudnuté spoločnosťou usadenou na území tohto členského štátu („usadená spoločnosť“) od iných usadených spoločností a podľa ktorých dividendy nadobudnuté usadenou spoločnosťou od spoločností, ktoré sú usadené na území iných členských štátov („spoločnosti usadené na území iných členských štátov“) sú predmetom dane z príjmov právnických osôb (po poskytnutí oslobodenia z dvojitého zdanenia na akúkoľvek zrážkovú daň z dividendy a za určitých podmienok na základnú daň („underlying tax“) platenú spoločnosťami usadenými na území iných členských štátov zo ziskov dosiahnutých v štáte, v ktorom sú usadené)?

2. Pokiaľ má členský štát systém, ktorý za určitých okolností ukladá povinnosť uhradiť vopred zaplatenú daň (VZD) (advance corporation tax „ACT“) z dividend vyplácaných právnickou osobou - rezidentom svojim akcionárom a poskytuje nárok na daňový odpočet príslušným akcionárom usadeným na území tohto členského štátu, je v rozpore s článkom 43 alebo 56 ES, alebo článkom 4 ods. 1, alebo 6 smernice Rady 90/435/EHS (!), ak členský štát ponechá účinnými a uplatňuje opatrenia, ktoré stanovujú, že usadená spoločnosť vypláca dividendy svojim akcionárom bez toho, aby bola povinná platiť VZD v rozsahu, v akom nadobudla dividendy od spoločností usadených na území tohto členského štátu (či už priamo alebo nepriamo prostredníctvom iných spoločností usadených na území tohto členského štátu) a nestanovuje, že usadená spoločnosť vypláca dividendy svojim akcionárom bez toho, aby bola povinná platiť VZD v rozsahu, v akom nadobudla dividendy od spoločností usadených na území iných členských štátov?
3. Je v rozpore s ustanoveniami práva ES, na ktoré odkazuje otázka 2 vyššie, aby členský štát ponechal účinnými a uplatňoval opatrenia, ktoré stanovujú, že povinnosť platiť VZD bude započítaná voči povinnosti spoločnosti vyplácajúcej dividendy a iných spoločností v skupine usadených na území tohto členského štátu platiť daň z príjmov právnických osôb v členskom štáte z ich ziskov:
- a. ale ktorá nestanovuje akýkoľvek spôsob zápočtu povinnosti platiť VZD alebo nejakú rovnocennú úľavu (ako napríklad vrátenie VZD) ohľadom dosiahnutých ziskov, či už v tom štáte alebo v iných členských štátoch, spoločnosťami v skupine, ktoré nie sú usadené na území tohto členského štátu; a/alebo
- b. ktoré stanovujú, že akákoľvek daňová úľava na zamedzenie dvojitého zdanenia, ktorá sa vzťahuje na usadenú spoločnosť znižuje povinnosť platiť daň z príjmov právnických osôb voči ktorej môže byť započítaná povinnosť platiť VZD?
4. Pokiaľ má členský štát opatrenia, ktoré za určitých okolností stanovujú, že usadeným spoločnostiam, ak si tak zvolia, bude vrátená VZD zaplatená zo ziskov rozdelených ich akcionárom v rozsahu, v akom sú tieto rozdelené zisky obdržané usadenými spoločnosťami od spoločností usadených na území iných členských štátov (vrátane, k tomuto účelu, spoločnosťami usadenými na území tretích krajín), je v rozpore s článkom 43 alebo 56, alebo článkom 4 ods. 1, alebo 6 smernice Rady 90/435/EHS, aby tieto opatrenia:
- a. zaväzovali usadené spoločnosti zaplatiť VZD a následne si uplatniť jej vrátenie; a
- b. nestanovili, aby akcionári usadených spoločností získali nárok na daňový odpočet, ktorý by boli získali voči dividendám vyplácaných od usadenej spoločnosti, ktorá sama o sebe nenadobudla dividendy od spoločností usadených na území iných členských štátov?
5. Pokiaľ členský štát prijal pred 31. decembrom 1993 opatrenia opísané v otázkach 1 a 2 a po tomto dátume prijal ďalšie opatrenia opísané v otázke 4 a ak tieto neskôr uvedené opatrenia stanovujú obmedzenie zakázané článkom 56 zmluvy ES, má byť toto obmedzenie pokladané za nové obmedzenie, ktoré neexistovalo pred 31. decembrom 1993?
6. V prípade, že ktorékoľvek opatrenia uvedené v otázkach 1 až 5 sú v rozpore s akýmkoľvek ustanovením Spoločenstva, na ktoré sa tu odkazovalo, potom za okolností, keď usadená spoločnosť alebo iné spoločnosti v rovnakej skupine spoločností, uplatní nasledujúce nároky ohľadom príslušných porušení:
- (i) nárok na vrátenie dane z príjmov právnických osôb neoprávnene vybranej za okolností, na ktoré sa vzťahuje otázka 1;
- (ii) nárok na znovuzavedenie (alebo náhradu za stratu) úľav uplatnených voči dani z príjmov právnických osôb neoprávnene vybraných za okolností, na ktoré sa vzťahuje otázka 1;
- (iii) nárok na vrátenie (alebo na náhradu za) VZD, ktorá nemohla byť započítaná voči povinnosti spoločnosti platiť daň z príjmov právnických osôb alebo voči ktorej nemohla byť poskytnutá iná úľava, a ktorá by nebyť uvedeného porušenia nebola zaplatená (alebo by pre ňu bola poskytnutá úľava);
- (iv) v prípade započítania VZD voči dani z príjmov právnických osôb, nárok na náhradu škody, ktorá vznikla stratou možnosti použiť peňažné prostriedky v čase medzi dňom platby VZD a takýmto zápočtom;
- (v) nárok na vrátenie dane z príjmov právnických osôb zaplatenej spoločnosťou alebo inou spoločnosťou v skupine, pokiaľ ktorejkoľvek z týchto spoločností vznikla povinnosť platiť dane z príjmov právnických osôb tým, že sa vzdala iných úľav, aby umožnila započítanie svojej povinnosti platiť VZD voči jej povinnosti platiť daň z príjmov právnických osôb (obmedzenia, ktoré sa vzťahujú na započítanie VZD a ktoré majú za následok povinnosť platiť nedoplatok dane z príjmov právnických osôb);
- (vi) nárok na náhradu škody, ktorá vznikla stratou možnosti použiť peňažné prostriedky z dôvodu, že daň z príjmov právnických osôb bola zaplatená skôr ako by tomu bolo inak alebo z dôvodu úľav následne stratených za okolností uvedených v bode (v) vyššie;
- (vii) nárok usadenej spoločnosti na vrátenie (alebo náhradu) preplatku VZD, ktorý táto spoločnosť postúpila inej spoločnosti v skupine a ktorý ostal bez úľavy, keď bola táto druhá spoločnosť predaná, rozdelená alebo vstúpila do likvidácie;

(viii) v prípade, keď VZD bola zaplatená, ale následne bolo požiadané o jej vrátenie podľa ustanovení opísaných v otázke 4, nárok na náhradu škody, ktorá vznikla stratou možnosti použiť peňažné prostriedky v čase medzi dňom zaplatenia VZD a dňom, kedy bolo požiadané o jej vrátenie;

(ix) nárok na náhradu škody v prípade, kedy sa usadená spoločnosť rozhodla požiadať o vrátenie VZD na základe opatrení opísaných v otázke 4 a odškodnila svojich akcionárov za nemožnosť získania nároku na daňový odpočet zvýšením čiastky dividend,

je treba posudzovať každý z týchto nárokov uvedených vyššie ako:

nárok na vrátenie čiastok neoprávnene vybraných, ktoré vznikli ako následok a doplnenie porušenia vyššie uvedených ustanovení Spoločenstva; alebo

nárok na odškodnenie alebo náhradu škody, takže musia byť splnené podmienky uvedené v spoločných veciach C-46/93 a C-48/93 Brasserie du Pecheur a Factortame; alebo

nárok na zaplatenie čiastky predstavujúcej neoprávnene odoprený prospech?

7. V prípade, že odpoveď na ktorúkoľvek časť otázky 6 je, že nárok je nárokom na zaplatenie čiastky predstavujúcej neoprávnene odoprený prospech:

(a) je takýto nárok následkom a doplnením práva udeľného vyššie uvedenými ustanoveniami Spoločenstva; alebo

(b) musia byť splnené podmienky na náhradu ustanovené v spoločných veciach C-46/93 a C-48/93 Brasserie du Pecheur a Factortame; alebo

(c) musia byť splnené nejaké iné podmienky?

8. Oplyvňuje nejaká odpoveď na otázky 6 alebo 7, či sú podľa vnútroštátneho práva nároky, na ktoré sa odkazuje v otázke 6 uplatňované ako nároky na uvedenie do pôvodného stavu alebo sú uplatňované, alebo musia byť uplatňované ako nároky na náhradu škody?

9. Aké rady, ak nejaké, je podľa Súdneho dvora vhodné poskytnúť v danom prípade, za akých okolností by vnútroštátny súd mal zohľadniť pri určovaní či existuje dostatočne vážne porušenie v zmysle rozsudku v spoločných veciach C-46/93 a C-48/93 Brasserie du Pecheur a Factortame, najmä pokiaľ ide o to, či s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa výkladu príslušných ustanovení práva Spoločenstva, bolo porušenie ospravedliteľné alebo či v nejakom

určitom prípade existuje dostatočná príčinná súvislosť na založenie „priamej príčinnej súvislosti“ v zmysle tohto rozsudku?

(¹) Smernica Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. ES L 225, 20.08.1990, s. 6).

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorý podal Verwaltungsgericht Frankfurt nad Mohanom uznesením zo dňa 11. októbra 2004 vo veci Fidium Finanz AG proti Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Vec C-452/04)

(2005/C 6/52)

(Jazyk konania: nemčina)

Verwaltungsgericht Frankfurt nad Mohanom (Nemecko) podal uznesením z 11. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo vzťahu ku konaniu medzi Fidium Finanz AG a Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 27. októbra 2004.

Verwaltungsgericht Frankfurt nad Mohanom žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Môže sa podnik, ktorý je usadený v štáte mimo Európskej únie, v tomto prípade vo Švajčiarsku, pri svojej podnikateľskej činnosti vo forme poskytovania pôžičiek obyvateľom členského štátu Európskej únie, v tomto prípade Spolkovej republiky Nemecko, odvolávať vo vzťahu k tomuto členskému štátu a k opatreniam jeho úradov alebo súdov na slobodu voľného pohybu kapitálu podľa článku 56 ES, alebo sa na prípravu, poskytovanie a vykonávanie týchto finančných služieb vzťahuje len sloboda poskytovať služby v zmysle článku 49 a nasl. ES?

2. Môže sa podnik, ktorý je usadený mimo Európskej únie, odvolať na slobodu voľného pohybu kapitálu podľa článku 56 ES, keď poskytuje pôžičky v rámci podnikateľskej činnosti alebo prevažne obyvateľom usadeným v členskom štáte Európskej únie, pričom má svoje sídlo v krajine, v ktorej sa na začatie a vykonávanie tejto podnikateľskej činnosti nevzťahuje požiadavka predchádzajúceho povolenia štátnym orgánom tejto krajiny a ani požiadavka stálego dohľadu nad jeho podnikateľskou činnosťou spôsobom, aký je obvyklý pre úverové inštitúcie v rámci Európskej únie a v tomto prípade najmä v Spolkovej republike Nemecko, alebo predstavuje odvolanie sa na slobodu voľného pohybu kapitálu v takomto prípade zneužitie práva?

Môže sa s prihliadnutím na právo Európskej únie s takýmto podnikom v súvislosti s povinnosťou vykonávať činnosť na základe povolenia zaobchádzať rovnako ako s osobami a podnikmi usadenými na území príslušného členského štátu, aj keď v tomto členskom štáte nemá sídlo a ani žiadnu organizačnú zložku?

3. Zasahuje do voľného pohybu kapitálu podľa článku 56 ES právna úprava, podľa ktorej môže podnik usadený v štáte mimo Európskej únie poskytovať v rámci podnikateľskej činnosti pôžičky obyvateľom Európskej únie len na základe predchádzajúceho povolenia orgánu členského štátu Európskej únie, v ktorom je dlžník usadený?

Prislúcha v tomto smere nejaký význam skutočnosti, že poskytnutie pôžičky v rámci podnikateľskej činnosti bez príslušného povolenia predstavuje skutkovú podstatu trestného činu alebo len priestupok?

4. Možno požiadavku predchádzajúceho povolenia uvedenú v tretej otázke odôvodniť na základe článku 58 ods. 1 písm. b) ES, najmä s prihliadnutím na

- ochranu dlžníkov pred zmluvnými a finančnými záväzkami voči osobám, ktorých dôveryhodnosť nebola predtým overená,
- ochranu týchto osôb pred podnikmi alebo osobami, ktoré si riadne neplnia svoje povinnosti v oblasti účtovníctva, poradenského či informačného povinnosti vo vzťahu ku klientom, ktoré im vyplývajú zo všeobecných právnych predpisov,
- ochranu týchto osôb pred neprimeranou alebo nekalou reklamou,
- zabezpečenie dostatočného finančného vybavenia podniku poskytujúceho pôžičky,
- ochranu kapitálového trhu pred nekontrolovaným poskytovaním rozsiahlych pôžičiek,
- ochranu kapitálového trhu a celej spoločnosti pred zločineckými machináciami, ktoré sú najmä predmetom predpisov týkajúcich sa boja proti praniu špinavých peňazí alebo terorizmu?

5. Vzťahuje sa na požiadavku povolenia v zmysle tretej otázky, ktorú právo Spoločenstva samu o sebe povoľuje, článok 58 ods. 1 písm. b) ES, podľa ktorého udelenie povolenia nevyhnutne predpokladá, že podnik má svoje ústredie alebo prinajmenšom organizačnú zložku v príslušnom členskom štáte, najmä za účelom

- umožnenia skutočnej a účinnej kontroly priebehu činnosti a transakcií orgánmi príslušného členského štátu, t. j. aj krátkodobej alebo nepredvídanej kontroly,
- umožnenia presného sledovania priebehu činnosti a transakcií na základe podkladov, ktoré sú v členskom štáte prístupné alebo ktoré si v tomto členskom štáte možno vyžiadať,
- možnosti prístupu k osobám osobne zodpovedným za podnik na území členského štátu,
- zabezpečenia alebo prinajmenšom uľahčenia splnenia finančných záväzkov voči klientom podniku v rámci členského štátu?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorý podal Landesgericht Berlin uznesením zo dňa 31. augusta 2004 vo veci zápisu spoločnosti Innoventif Limited do obchodného registra

(Vec C-453/04)

(2005/C 6/53)

(Jazyk konania: nemčina)

Landesgericht Berlin podal uznesením z 31. augusta 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo vzťahu ku konaniu vo veci zápisu spoločnosti Innoventif Limited do obchodného registra, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 28. októbra 2004.

Landesgericht Berlin žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je so slobodou spoločností usadiť sa podľa článkov 43 a 48 ES zlučiteľné, že zápis pobočky kapitálovej spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve do obchodného registra v Spolkovej republike Nemecko je podmienený zaplatením preddavku na predpokladané náklady zverejnenia predmetu činnosti spoločnosti tak, ako je stanovený v príslušných ustanoveniach zakladateľskej zmluvy spoločnosti?

Žaloba podaná dňa 28. októbra 2004: Komisia Európskych spoločností proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-455/04)

(2005/C 6/54)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Carmel O'Reilly, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 28. októbra 2004 na Súdnom dvore Európskych spoločností žalobu proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného príchodu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nespĺnila si povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.
- zaviazal Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 31. decembra 2002.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 212 zo dňa 7.8.2001, s. 12

Žaloba podaná dňa 29. októbra 2004 Komisiou Európskych spoločností proti Portugalskej republike

(Vec C-457/04)

(2005/C 6/55)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: António Caeiros a Gregorio Valero Jordana, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 29. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Portugalská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/17/ES⁽¹⁾ z 3. marca 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/70/ES týkajúca sa kvality benzínu a naftových palív, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 uvedenej smernice 2003/17/ES,
- subsidiárne určil, že Portugalská republika si tým, že neinformovala Komisiu o ich prijatí, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 prvý odsek uvedenej smernice 2003/17/ES,
- zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 30. júna 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 76, s. 10

Žaloba podaná dňa 25. októbra 2004 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike

(Vec C-462/04)

(2005/C 6/56)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Eugenio de March a Carmel O'Reilly, splnomocnení zástupcovia, podala dňa 25. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Talianska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2001/40/ES⁽¹⁾ z 28. mája 2001 o vzájomnom uznávaní rozhodnutí o vyhostení štátnych príslušníkov tretích krajín alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 2. decembra 2002.

(¹) Ú. v. ES L 149 zo dňa 2.6. 2001, s. 0034

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, podaný uznesením Audiencia Provincial de Málaga, Sección Primera zo dňa 8. júla 2004 vo veci odvolania proti uzneseniu o začatí skráteného konania z 21. novembra 2003 podaného G. Francesco Gasparinim a inými

(Vec C-467/04)

(2005/C 6/57)

(Jazyk konania: španielčina)

Audiencia Provincial de Málaga, Sección Primera (Španielsko) podala uznesením z 8. júla 2004 na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo vzťahu ku konaniu vo veci odvolania proti uzneseniu o začatí skráteného konania z 21. novembra 2003 podaného G. Francesco Gasparinim a inými, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 4. novembra 2004.

Audiencia Provincial de Málaga žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

— Pokiaľ ide o rozhodnutú trestnú vec, Tribunal de Málaga potrebuje výklad článku 54 Schengenskej dohody v týchto otázkach:

1. Zaväzuje názor súdov jedného štátu Spoločenstva ohľadne premlčania trestného činu súdy ostatných štátov Spoločenstva?
2. Má oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu premlčania trestného činu priaznivé účinky pre obžalovaných v inom štáte Spoločenstva, ak ide o rovnaký čin? Inak povedané, možno usudzovať, že premlčanie zvýhodňuje tiež obžalovaných v inom štáte Spoločenstva na základe rovnakého činu?
3. Ak trestné súdy jedného štátu Spoločenstva na účely trestného činu porušovania predpisov pri dovoze tovaru vyhlásia, že nie je isté, že pôvod nejakého tovaru je mimo Spoločenstva a rozhodnú o nevine, môžu súdy iného štátu Spoločenstva rozšíriť vyšetrovanie s cieľom dokázať, že dovoz tovaru bez zaplattenia cla sa uskutočnil z nečlenského štátu?

— Pokiaľ ide o pojem tovar vo voľnom obeh, Tribunal de Málaga potrebuje výklad článku 24 Zmluvy o Európskom spoločenstve v týchto otázkach:

„Ak niektorý trestný súd Spoločenstva vyhlási, že nie je dokázané, že bol tovar uvedený na územie Spoločenstva protiprávne, resp. že trestný čin porušovania predpisov pri dovoze tovaru je premlčaný“:

- a) Možno daný tovar považovať za tovar vo voľnom obeh vo zvyšnej časti územia Spoločenstva?
- b) Možno uvedenie na trh v treťom štáte Spoločenstva po dovoze do členského štátu, ktorý rozhodol o nevine, považovať za konanie samostatné, a teda trestné, alebo naopak, za konanie neoddeliteľne späté s dovozom?

Žaloba podaná dňa 4. novembra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-472/04)

(2005/C 6/58)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Knut Simonsson a Claudio Loggi, splnomocnení zástupcovia, podala dňa 4. novembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že Talianska republika si tým, že neprijala (všetky) potrebné zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/96/ES (¹) zo 4. decembra 2001, stanovujúcou harmonizované požiadavky a postupy pri bezpečnej nakládke a vykládke lode na hromadný náklad alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 17 uvedenej smernice,

— zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 5. augusta 2003.

(¹) Ú. v. ES L 13 zo dňa 16.01.2002, s. 9

Žaloba podaná dňa 12. novembra 2004 Komisiou Európskych spoločností proti Helénskej republike**(Vec C-476/04)**

(2005/C 6/59)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Maria Condou-Durande a Carmel O'Reilly, členovia právneho servisu Komisie, podala dňa 12. novembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Helénskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Helénska republika si nesplnila svoje povinnosti, vyplývajúce z článku 32 smernice Rady č. 2001/55/ES⁽¹⁾ z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov, a to tým, že Helénska republika neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu;
- zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 31. decembra 2002.

⁽¹⁾ Ú. v. L 212 zo dňa 7.8.2001, s. 12

Výmaz veci C-67/03⁽¹⁾

(2005/C 6/60)

(Jazyk konania: taliančina)

Uznesením zo 6. júla 2004 predseda Súdneho dvora Európskych spoločností nariadil výmaz veci C-67/03: Komisia Európskych spoločností proti Talianskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 83 zo dňa 5.4.2003

Výmaz veci C-93/04⁽¹⁾

(2005/C 6/61)

(Jazyk konania: taliančina)

Uznesením zo 6. júla 2004 predseda Súdneho dvora Európskych spoločností nariadil výmaz veci C-93/04: Komisia Európskych spoločností proti Talianskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 94 zo dňa 17.4.2004

Výmaz veci C-117/04⁽¹⁾

(2005/C 6/62)

(Jazyk konania: taliančina)

Uznesením zo 6. júla 2004 predseda Súdneho dvora Európskych spoločností nariadil výmaz veci C-117/04: Komisia Európskych spoločností proti Talianskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106 zo dňa 30.4.2004

Výmaz veci C-118/04⁽¹⁾

(2005/C 6/63)

(Jazyk konania: taliančina)

Uznesením zo 6. júla 2004 predseda Súdneho dvora Európskych spoločností nariadil výmaz veci C-118/04: Komisia Európskych spoločností proti Talianskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106 zo dňa 30.4.2004

SÚD PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 28. októbra 2004

vo veci T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd proti Rade Európskej Únie ⁽¹⁾*(Dumping — Uloženie konečných antidumpingových ciel — Elektronické váhy pochádzajúce z Číny — Postavenie podniku v trhovom hospodárstve — Určenie škody — Kauzálny vzťah — Práva obhajoby)*

(2005/C 6/64)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, so sídlom v Šanghaji (Čína), v zastúpení: P. Waer, advokát, proti Rade Európskej Únie (splnomocnení zástupcovia: S. Marquardt, za právnej pomoci pôvodne G. Berrisch a P. Nehl, následne G. Berrisch, advokátkami, za účasti Komisie Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: V. Kreuzschitz, S. Meany a T. Scharf, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je nariadenie Rady (ES) č. 2605/2000 z 27. novembra 2000 o uložení definitívnych antidumpingových opatrení na dovoz niektorých elektronických váh s pôvodom v Číne, Južnej Kórei a Taiwane (Ú. v. ES L 301, s. 42), Súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora), v zložení: predseda komory V. Tiili, sudcovia J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij a M. Vilaras, tajomník: J. Plingers, referent, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobca nemá právo na náhradu svojich vlastných trov konania a je povinný nahradiť trovy konania žalovaného.
3. Vedľajší účastník konania nemá právo na náhradu svojich vlastných trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 118 zo dňa 21.4.2001

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 26. októbra 2004

vo veci T-207/02, Nicoletta Falcone proti Komisii Európskych spoločností ⁽¹⁾*(Úradníci — Všeobecný konkurz — Nepripustenie na písomnú skúšku na základe výsledku v predvýberovom konaní — Údajná nezákonnosť oznámenia o výberovom konaní)*

(2005/C 6/65)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci T-207/02, Nicoletta Falcone, kandidátka konkurzu COM/A/10/01, v zastúpení: M. Condinanzi, proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnený zástupca: J. Currall, za právnej pomoci A. Dal Ferro, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žaloba o zrušenie rozhodnutia výberovej komisie konkurzu COM/A/10/01 o vylúčení žalobkyne z písomnej skúšky, ktorá nasledovala po predvýberových skúškach, z dôvodu, že nezískala potrebný počet bodov, aby bola uvedená na zozname 400 úspešných kandidátov, ktorí získali najlepšie známky, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a N. Forwood, tajomník: H. Jung, vyhlásil dňa 26. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietá.
2. Každý účastník konania znáša vlastné trovy konania, vrátane nákladov skráteného súdneho konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 202 zo dňa 24.8.2002

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 28. októbra 2004

z 26. októbra 2004

vo veci T-219/02 a 337/02, Olga Lutz Herrera proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾vo veci T-55/03, Philippe Brendel proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾*(Zamestnanecká žaloba — Všeobecné výberové konanie — Nepripustenie ku skúškam — Oznamenie o výberovom konaní — Vekové obmedzenie)**(Úradníci — Menovanie — Zaradenie do platovej triedy a platového stupňa — Bonifikácia služobných rokov platového stupňa — Žaloba o náhradu škody)*

(2005/C 6/67)

(Jazyk konania: francúzština)

(2005/C 6/66)

(Jazyk konania: španielčina)

V spojených veciach T- 219/02 a 337/02, Olga Lutz Herrera, bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier a J. Gillem Carrau, advokáti, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: J. Currall a H. Tserepa-Lacombe, za právnej pomoci J. Rivas Andrés a J. Gutiérrez Gisbert, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je návrh na zrušenie rozhodnutia komisie vo výberovom konaní COM/A/6/01 z 31. júla 2001 a komisie vo výberovom konaní COM/A/10/01 z 20. decembra 2001 o zamietnutí pripustenia žalobkyne ku skúškam uvedených výberových konaní z dôvodu, že žalobkyňa nesplnila podmienku obmedzenia veku a subsidiárne návrhy na zrušenie zamietnutí administratívnych sťažností podaných žalobkyňou proti rozhodnutiam komisií vo výberových konaniach COM/A/6/01 a COM/A/10/01, Súd prvého stupňa (piata komora), v zložení: predsedkyňa P. Lindh, sudcovia R. García-Valdecasas a J. D. Cooke; tajomník: J. Palacio González, hlavný referent, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloby sa zamietajú.

2. Každý účastník znáša svoje trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 233 zo dňa 28.9.2002

Vo veci T-55/03, Philippe Brendel, úradník Komisie Európskych spoločenstiev, bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokátky, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: J. Currall a F. Clotuche-Duvieusart, za právnej pomoci D. Waelbroeck, advokát, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je jednak žaloba o zrušenie rozhodnutia Komisie o zaradení žalobcu do platovej triedy A 7, platového stupňa 2, a jednak žaloba o náhradu škody, smerujúca k náhrade škody, údajne utrpenej žalobcom, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda J. Pirrung, sudcovia A. V. H. Meij a N. Forwood, tajomníčka: B. Pastor, zástupkyňa tajomníka, vyhlásil dňa 26. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Komisia je povinná zaplatiť moratórne úroky, vzťahujúce sa na sumu, ktorá predstavuje rozdiel medzi mzdou dlhovanou žalobcovi, zodpovedajúcou platovej triede A 7, platovému stupňu 3, a mzdou zodpovedajúcou platovej triede A 7, platovému stupňu 2, počítajúc od 16. apríla 2001; tieto úroky sú počítané na základe rôznych splátok, v ktorých mala byť uskutočnená každá platba v súlade so služobným poriadkom až do úplného zaplatenia. Úroková miera, ktorá sa aplikuje, je vypočítaná na základe úrokov stanovených Európskou centrálnou bankou pre základné operácie znovufinancovania, ktoré sú aplikovateľné počas rôznych fáz dotknutého obdobia, zvýšené o dva body.

2. Nie je teda potrebné rozhodnúť o žalobe, týkajúcej sa zaplatenia rozdielu medzi mzdou dlhovanou žalobcovi, zodpovedajúcou platovej triede A 7, platovému stupňu 3, a mzdou zodpovedajúcou platovej triede A 7, platovému stupňu 2, počítajúc od 16. marca 2001.

3. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.

4. Komisia znáša vlastné trovy konania a tri štvrtiny trov konania žalobcu.

5. Žalobca znáša štvrtinu vlastných trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 101 zo dňa 26.4.2003

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 28. októbra 2004

z 29. septembra 2004

vo veci T-76/03, Herbert Meister proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) ⁽¹⁾

vo veci T-394/02, Arnaldo Lucaccioni proti Komisii Európskych spoločností ⁽¹⁾

(Úradníci — Preloženie vedúceho oddelenia — Záujem služby — Rovnocennosť pracovných miest — Právo na slobodu vyjadrovania — Povinnosť starostlivosti — Odôvodnenie — Právo byť vypočutý — Mimozmluvná zodpovednosť)

(Dôchodok — Konanie o zrážkach zo mzdy — Výkon rozsudku vnútroštátneho súdu)

(2005/C 6/68)

(2005/C 6/69)

(Jazyk konania: francúzština)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-76/03, Herbert Meister, úradník Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), bydliskom v Muchamiel (Španielsko), v zastúpení: G. Vandensanden, advokát, proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (splnomocnený zástupca: O. Waelbroeck), predmetom ktorej je na jednej strane žiadosť o zrušenie rozhodnutia ÚHVT PERS-AFFECT-02-30 zo dňa 22. apríla 2002, ktorým bol žalobca v záujme služby menovaný za právneho poradcu podpredsedníctva pre právne záležitosti a na druhej strane návrh na náhradu škody, Súd prvého stupňa (tretia komora), v zložení: predseda J. Azizi, sudcovia M. Jaeger a E. Cremona, tajomník: D. Christensen, referentka, vyhlásil dňa 28. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) je povinný zaplatiť žalobcovi 5 000 EUR ako náhradu škody za nesprávny služobný postup.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. ÚHVT znáša svoje trovy a je povinný uhradiť pätinu trov vzniknutých žalobcovi.
4. Žalobca znáša štyri pätiny svojich trov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 101 zo dňa 26.4.2003

Vo veci T-394/02, Arnaldo Lucaccioni, bývalý úradník Komisie Európskych spoločností, bydliskom v St. Leonards-On-Sea (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: J. R. Iturriagoitia Bassas a K. Delvolvé, advokáti, proti Komisii Európskych spoločností, v zastúpení: J. Currall, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, predmetom ktorej je jednak návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie o vykonaní zrážok z dôchodku žalobcu na základe rozsudku talianskeho súdu ukladajúceho žalobcovi uhradiť odmenu lekára, ktorého si určil, aby ho zastupoval pred posudkovou komisiou rozhodujúcou o invalidite a pred lekárskou komisiou, a jednak návrhy na úhradu niektorých výdavkov a odmien a na zaplatenie odškodnenia, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Papasavvas, tajomník: H. Jung, vydal dňa 29. septembra 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamieta.
2. Každý účastník znáša svoje trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 55 zo dňa 8.3.2003

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 14. októbra 2004

vo veci T-3/03, Everlast World's Boxing Headquarters Corporation proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Spoločenstva — Odmietnutie čiastočného zápisu — Spätvzatie prihlášky — Vybavenie hlavnej veci)

(2005/C 6/70)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci T-3/03, Everlast World's Boxing Headquarters Corporation, so sídlom v New Yorku (Spojené štáty Americké) v zastúpení: A. Renck, V. Bomhard, A. Pohlmann a C. Albrecht, advokáti, proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: D. Schennen a G. Schneider, splnomocnení zástupcovia, predmetom ktorej je žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 30. októbra 2002 (vec R 391/2001-1), týkajúca sa prihlásenia slovnej ochrannej známky „Choice of Champions“, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a S. Papasavvas, tajomník: H. Jung, vydal dňa 14. októbra 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 55 zo dňa 8.3.2003

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 27. septembra 2004

vo veci T-108/04, Nikolaus Steininger proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Hodnotenie služobného pomeru — Zníženie bodov za zásluhy — Zastavenie konania)

(2005/C 6/71)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-108/04, Nikolaus Steininger, úradník Komisie, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: N. Lhoest, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, proti Komisii Európskych spoločenstiev (v zastúpení: C. Berardis-Kaysner a H.

Kraemer, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie o znížení bodov za zásluhy pridelených žalobcovi za hodnotené obdobie 2001 - 2002, Súd prvého stupňa (štvrtá komora), v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Bialecka, tajomník: H. Jung, vydal dňa 27. septembra 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Komisia znáša vlastné trovy a nahradí trovy, ktoré vznikli žalobcovi.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106 zo dňa 30.4.2004

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 15. októbra 2004

vo veci T-193/04 R, Hans-Martin Tillack proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Predbežné opatrenie — Návrh na predbežné opatrenie a odklad výkonu)

(2005/C 6/72)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-193/04 R, Hans-Martin Tillack, v zastúpení: I. Forrester, QC, T. Bosly, C. Arhold, N. Flandin, J. Herrlinger a J. Siaens, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, proti Komisii Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: C. Docksey a C. Ladenburger, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je návrh, aby Súd prvého stupňa odložil výkon všetkých opatrení prijatých v rámci údajnej žiadosti podanej Európskym úradom boja proti podvodom (OLAF) belgickým a nemeckým súdnym orgánom, a aby nariadil OLAF zdržať sa získania, prešetrenia a preskúmania alebo vypočutia obsahu všetkých dokumentov a informácií, ktorými disponujú belgické a nemecké súdne orgány po tom, čo vykonali 19. marca 2004 domovú prehliadku a prehliadku kancelárie navrhovateľa, predseda Súdu prvého stupňa vydal dňa 15. októbra 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

- 1) Návrh na predbežné opatrenie sa zamietá.
- 2) O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná dňa 19. septembra 2003: Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m. b. H. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory)

(Vec T-322/03)

(2005/C 6/73)

(Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina)

Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m. b. H., so sídlom Salzburg (Rakúsko), v zastúpení: G. Zeiner, podala 19. septembra 2003 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory). Druhou stranou pred odvolacím senátom bol HEROLD Business Data GmbH & Co. KG, (predtým – Harold Business Data AG), Mödling, Rakúsko.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zmenil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) z 19. júna 2003 v spojených veciach R 580/2001 a R 592/2001 v tom zmysle, že návrh na vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva WEISSE SEITEN s evidenčným číslom 371.096 v celom rozsahu sa zamietá; subsidiárne;
- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 19. júna 2003 v spojených veciach v odvolacom konaní R 580/2001 a R 592/2001 a uložil Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory), po eventuálnom doplnení konania, prijať nové rozhodnutie a zamietol návrh na vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva WEISSE SEITEN s evidenčným číslom 371.096 v celom rozsahu;
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania žalobcu.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ohľadne ktorej bol podaný návrh na vyhlásenie neplatnosti: Slovná ochranná známka WEISSE SEITEN pre tovar tried 9, 16, 41 a 42 – ochranná známka Spoločenstva č. 371.096.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: Žalobca

Navrhovateľ vyhlásenia neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva

HEROLD Business Data GmbH & Co. KG

Rozhodnutie výmazového oddelenia:

Čiastočné vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva vo vzťahu k menným telefónnym zoznamom v tlačenej forme alebo na elektronických nosičoch dát (triedy 9 a 16), ako aj vo vzťahu k vydávaniu takýchto menných telefónnych zoznamov (trieda 41).

Rozhodnutie odvolacieho senátu:

Odvolať sa zamietá.

Žalobné dôvody:

- ochranná známka má rozlišovaciu spôsobilosť podľa článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94,
- zapísaná ochranná známka neoznačuje taký tovar a služby, ktoré patria do skupiny tovarov a služieb podľa článku 7 ods. 1 písm. c),
- zapísaná ochranná známka nie je všeobecne obvyklým označením podľa článku 7 ods. 1 písm. d).

Žaloba podaná dňa 23. septembra 2004: Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-382/04)

(2005/C 6/74)

(Jazyk konania: holandčina)

Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV, so sídlom v Landgraaf (Holandsko), v zastúpení: Hendrik Cornelis De Bei, advokát, podala 23. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- určil, že rozhodnutie Komisie zo 17. júna 2004 (REM 19/2002) je neplatné v tej časti, v ktorej ustanovuje, že žiadosť o odpustenie nie je odôvodnená
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa dováža okrem iného ryžový papier, ktorý bol niekoľko rokov deklarovaný pod rovnakým kódom KN. Podľa nariadenia Komisie č. 1196/97 z 27. júna 1997⁽¹⁾ mal však byť tovar deklarovaný pod iným kódom KN. Žalobkyňa uvádza, že v jej prípade sa tak nestalo. V jej prípade sa však jedná o špecifickú situáciu, pretože holandská colná správa sa pri kontrolách, ktoré vykonala, dopustila viacerých chýb. Žalobkyňa poukazuje na to, že holandská colná správa si počas 8 mesiacov pri rôznych kontrolách nevšimla nesprávne zatriedenie ryžového papiera. Okrem toho dodáva, že z jej strany sa nejednalo o protiprávne konanie alebo evidentnú nebanlivosť.

V odôvodnení svojej žaloby sa žalobkyňa opiera o porušenie článku 239 nariadenia č. 2913/92⁽²⁾, o nesprávne posúdenie skutkového stavu zo strany Komisie a chyby v odôvodnení. Žalobkyňa sa odvoláva aj na porušenie zásad správneho úradného postupu a rovnakého zaobchádzania, nakoľko Komisia v predchádzajúcich rozhodnutiach zastávala iný názor. Napokon žalobkyňa uplatňuje porušenie zásady proporcionality.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1196/97 z 27. júna 1997 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. ES L 170, s. 13)

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1)

Žaloba podaná dňa 27. septembra 2004: EnBW Energie Baden-Württemberg AG proti Komisii Európskych spoločstiev

(Vec T-387/04)

(2005/C 6/75)

(Jazyk konania: nemčina)

EnBW Energie Baden-Württemberg AG, so sídlom v Karlsruhe (Nemecko), v zastúpení: C.-D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Gutermuth a M. Wissmann, advokáti, podala 27. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— určil, že rozhodnutie Komisie zo 7. júla 2004, ktoré sa týka národného alokačného plánu pre pridelovanie povolení na

emisné kvóty skleníkových plynov, ktorý oznámilo Nemecko podľa smernice 2003/87/ES⁽¹⁾ je neplatné podľa článku 231 ES;

— zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcom je nemecký energetický podnik. Keďže ním prevádzkované elektrárne vypúšťajú skleníkové plyny, podlieha žalobca od 1. januára 2005 na základe smernice 2003/87/ES zavedenému systému Spoločenstva o obchodovaní s emisnými kvótami skleníkových plynov.

Žalobca napadol rozhodnutie Komisie, ktoré potvrdzuje Nemeckom oznámený národný alokačný plán pre pridelovanie emisných kvót skleníkových plynov, s výnimkou niektorých častí, ktoré nie sú pre predloženú vec relevantné. Žalobca vytyka najmä jedno v pláne uvedené pravidlo prenosu, ktoré zachováva počas štyroch rokov prevádzkovateľovi elektrárne, ktorý odstavi staré zariadenie a nahradí ho novým, množstvo kvót, ktoré by tento dostal na odstavené zariadenie. Podľa názoru žalobcu týmto dochádza k nadmernému disponovaniu kvót, ktoré naplňujú skutkovú podstatu pomoci podľa článku 87 ods. 1 ES a je neodôvodnené. Rozdielne posúdenie žalovaným v napadnutom rozhodnutí sa vyznačuje zjavnými chybami v odôvodnení a neumožňuje dostatočne posúdiť skutkový stav. Tým napadnuté rozhodnutie porušuje článok 87 ods. 3 a článok 88 ods. 2 ES.

Ďalej žalovaný zanedbal, v rozpore s článkom 88 ods. 2 ES, povinnosť zahájiť formálne konanie o pomoci, hoci musel mať značné pochybnosti o súlade tohto pravidla so Zmluvou ES.

Navyše porušuje napadnuté rozhodnutie článok 9 ods. 3 a kritérium 5 prílohy III smernice 2003/87/ES, pretože nadmerné disponovanie kvót je neoprávneným zvýhodňovaním účastníkov hospodárskej súťaže žalobcu, ktorá sa posilňuje tým, že podniky, ktoré musia na základe zákonných opatrení, tak ako žalobca, odstaviť v blízkej budúcnosti jadrové elektrárne, budú neoprávnene znevýhodnené.

Nakoniec porušuje napadnuté rozhodnutie článok 253 vzhľadom na početné závažné chyby v odôvodnení.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13.10.2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

Žaloba podaná dňa 30. septembra 2004: Dirk Klaas proti Európskemu parlamentu

(Vec T-393/04)

(2005/C 6/76)

(Jazyk konania: nemčina)

Dirk Klaas, bydliskom v Heidelbergu (Nemecko), v zastúpení: R. Moos, Rechtsanwalt, podal 30. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskemu parlamentu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil anulovanie dvoch bodov pre povýšenie, vykonané personálnym generálnym riaditeľom dňa 12.2.2004 a potvrdené rozhodnutím o sťažnosti, ktoré vydal generálny tajomník Európskeho parlamentu dňa 30.6.2004 v tej časti, v ktorej sú žalobcovi odňaté dva body pre povýšenie, priznané za dobu pred rokom 1999,
- zrušil rozhodnutie v tejto časti a určil, že dva body pre povýšenie sa prenášajú na nasledujúce roky,
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca je úradníkom Parlamentu. So spätnou platnosťou k 1.1.1999 bol povýšený do platovej triedy A6. V rámci povýšenia mu boli zrušené všetky body pre povýšenie, ktoré žalobca získal do roku 1999. Parlament to odôvodňuje poukázaním na rozsudok Súdu prvého stupňa vo veci T-30/02 Leonhardt/Parlament, ktorý podľa jeho názoru takéto zrušenie dovoľuje.

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza, že prechodné ustanovenie, podľa ktorého sa v prípade povýšenia majú všetky body získané do roku 1999 zrušiť, je v rozpore s článkom 45 Služobného poriadku. Podľa názoru žalobcu takéto právna úprava nie je potrebná a primeraná a porušuje zásadu rovnosti. Žalobca tiež uvádza, že predložená vec nie je porovnateľná s vecou T-30/02.

Žaloba podaná dňa 4. októbra 2004: SOFFASS S.p.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-396/04)

(2005/C 6/77)

(Jazyk žaloby: taliančina)

SOFFASS S.p.A., v zastúpení: Vincenzo Biliardo a Cristiano Bacchini, advokáti podal dňa 4. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

SODIPAN (Société en Commandite par Actions) bol tiež účastníkom konania pred odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 16. júla 2004 (vec R 0699/2003-1),
- zaviazal ÚHVT nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva: Žalobca.

Dotknutá ochranná známka spoločenstva: Obrazová ochranná známka „NICKY“ — Prihláška č. 1.315.985 pre výrobky triedy 16 (výrobky z papiera a/alebo z lepenky na domáce alebo hygienické účely).

Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke: Francúzska obchodná spoločnosť SODIPAN (Société en Commandite par Actions)

Namietaná ochranná známka alebo označenie: Francúzske obrazové ochranné známky „NOKY“ (č. 1.346.586) a „noky“ (č. 1.400.192) pre výrobky triedy 16.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Zamietnutie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia a vrátenie veci na ďalšie konanie tomuto oddeleniu.

Dôvody žaloby: Nesprávne použitie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94⁽¹⁾ (pravdepodobnosť zámeny).

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú. v. ES L 11 zo dňa 11.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná dňa 7. októbra 2004: Scandlines Sverige AB proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Jazyk konania: angličtina)

Scandlines Sverige AB, so sídlom v Helsingborgu (Švédsko), v zastúpení: C. Vajda QC, R. Azelius a K. Azelius, advokáti, podala 7. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 23. júla 2004, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobcu z 2. júla 1997;
- vrátil vec Komisii Európskych spoločenstiev za účelom opätovného preskúmania sťažnosti vo svetle rozsudku Súdu prvého stupňa;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov týchto konaní bez ohľadu na ich výsledok.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca je švédskou spoločnosťou, ktorej hlavným predmetom činnosti je vykonávanie prístavného zastúpenia pre prevádzkovateľa trajektov. Žalobca podal Komisii sťažnosť na Helsingborgs Hamm AB (HHAB), spoločnosť zodpovednú za prevádzku prístavu v Helsingborgu vo Švédsku a za stanovovanie prístavných poplatkov. Žalobca sa domnieva, že mu HHAB uložila nadmerné prístavné poplatky, čím zneužila svoje dominantné postavenie v rozpore s článkom 82 ES. Táto sťažnosť bola zamietnutá napadnutým rozhodnutím.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že Komisia sa dopustila chyby, keď došla k záveru, že prístavné poplatky pre prevádzkovateľov trajektov neboli nadmerné. Podľa žalobcu analýza nákladov a cien vykonaná Komisiou zistila, že HHAB pri svojom podnikaní v trajektovej preprave dosahovala zisky vo výške viac ako 100 % hodnoty vkladov do tohto podnikania. Žalobca tvrdí, že takéto zisky nemožno dosiahnuť na trhu s fungujúcou hospodárskou súťažou a sú preto nadmerné, nečestné a protiprávne. Domnieva sa, že odmietnutím tohto záveru Komisia nesprávne použila výraz „hospodárska hodnota“ a neuplatnila zásadu proporcionality alebo správneho dôkazného bremena. Takisto namietá, že Komisia nesprávne odmietla porovnanie medzi cenami ukladanými prevádzkovateľom trajektov a cenami ukladanými prevádzkovateľom nákladnej prepravy, ako aj porovnanie medzi cenami ukladanými v Helsingborgu a cenami ukladanými v Elsinore, na druhom konci tej istej trasy. Žalobca takisto odmieta zistenie Komisie, že neexistovala cenová diskriminácia v zmysle článku 82 ES medzi prevádzkovateľmi trajektov a prevádzkovateľmi nákladnej prepravy. Podľa žalobcu Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že služby poskytované HHAB týmto dvom odvetviam nie sú porovnateľné, a že neexistuje žiadne znevýhodnenie prevádzkovateľov trajektov pri hospodárskej súťaži.

Žalobca ďalej tvrdí, že odôvodnenie Komisie je nesprávne, neprimerané a protirečiace, a z tohto dôvodu porušuje článok 253 ES. Odvoláva sa takisto na porušenie svojho práva byť vypočutý podľa článku 6 nariadenia 2842/98 a namietá, že Komisia nevykonala príslušné vyšetrovanie v primeranej lehote, čím porušila článok 10 ES, článok 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach a zásadu, že Komisia musí konať v primeranej lehote.

Žaloba podaná dňa 8. októbra 2004: Nadine Schmit proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Jazyk konania: francúzština)

Nadine Schmit, bydliskom v Ispre (Taliansko), v zastúpení: Pierre Paul Van Gehuchten a Pierre Jadoul, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 8. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil výslovné zamietnutie sťažnosti žalobkyne z 8. júla 2004, rozhodnutie o nevypracovaní hodnotiacej správy za obdobie 2001-2002 a rozhodnutie orgánu povereného menovaním nezapísať ju na zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy C2 v súvislosti s hodnoteným obdobím 2003;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločností na to, aby žalobkyni vyplatila sumu 3 000,- eur ako náhradu škody z dôvodu morálnej ujmy;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločností na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, ktorá je úradníčkou Komisie, začala čerpať pracovné voľno zo zdravotných dôvodov v októbri 2002. Invalidný dôchodok poberá od 1. septembra 2003. Na základe toho orgán poverený menovaním rozhodol nevypracovať o žalobkyni správu v súvislosti s obdobím 2001-2002. Z toho dôvodu žalobkyni nebol pridelený žiaden bod za zásluhy ani prednostný bod za hodnotené obdobie 2003 a jej meno nebolo zapísané na zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy C2.

Žalobkyňa spochybňuje sporné rozhodnutia odvolávajú sa na porušenie článku 43 Služobného poriadku a jeho všeobecné vykonávacie ustanovenia (rozhodnutie Komisie z 26. apríla 2002) ako aj na porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a správneho úradného postupu. V tomto zmysle žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemala na konci roku 2002 alebo na začiatku roku 2003 právo hľadiť na žalobkyňu ako na úradníka s menej ako jedným rokom do dôchodku, pre ktorého sa hodnotenie nevypracováva. Proti rozhodnutiu nepovýšiť žalobkyňu do platovej triedy C2 žalobkyňa namieta porušenie článku 45 Služobného poriadku a zásad rovnakého zaobchádzania a správneho úradného postupu.

Žaloba podaná dňa 11. októbra 2004: José Antonio Carreira proti Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail

(Vec T-421/04)

(2005/C 6/80)

(Jazyk konania: francúzština)

José Antonio Carreira, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Georges Vandersanden a Laure Levi, advokáti, podal 11. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností

žalobu proti Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail o priznaní žalobcovi len časti príplatku podľa článku 7 ods. 2 Služobného poriadku z dôvodu dočasného zaradenia v období medzi 13. januárom 2003 a 15. augustom 2004;
- zaviazal Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail na úhradu zostatku dlžného príplatku v zmysle článku 7 ods. 2 Služobného poriadku;
- zaviazal Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci žalobca, ktorý bol ako právny poradca Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail povelaný na dočasné obsadenie funkcie vedúceho úradu Agence Européene pour la sécurité et la Santé au Travail z dôvodu predĺženého pracovného voľna zo zdravotných dôvodov osoby v uvedenej funkcii, napáda rozhodnutie orgánu povereného menovaním rozdeliť čiastku príplatku medzi dve osoby, ktoré dočasne obsadili funkciu. Žalobca reagoval na toto rozhodnutie s upresnením, že nesúhlasí s tým, že pri nahrádzaní vedúceho úradu pracoval na polovičný úväzok a teda by mal mať nárok na celý príplatok, ktorý je predmetom sporu.

Na podporu svojich tvrdení sa žalobca odvoláva na porušenie článku 7 ods. 2 Služobného poriadku, zásady, že platová trieda má zodpovedať vykonávanej funkcii, a zásad nediskriminácie a proporcionality.

Žalobca tiež usudzuje, že v tomto prípade bola porušená povinnosť odôvodnenia aktov.

Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Walter Parlante proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-432/04)

(2005/C 6/81)

(Jazyk konania: francúzština)

Walter Parlante, bydliskom v Enghien (Belgicko), v zastúpení: Lucas Vogel, advokát, podal 22. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prijaté orgánom povereným menovaním z 5. júla 2004 o zamietnutí sťažnosti žalobcu z 26. februára 2004, v ktorej žalobca kritizoval rozhodnutie, na základe ktorého mu bol zamietnutý nárok na povýšenie z platovej triedy C2 do platovej triedy C1 za hodnotiace obdobie 2003;
- pokiaľ je to potrebné, zrušil tiež pôvodné rozhodnutie prijaté orgánom povereným menovaním v decembri 2003 o zamietnutí povýšenia žalobcu z platovej triedy C2 do platovej triedy C1 za hodnotiace obdobie 2003;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločností na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby sa žalobca dovoľáva porušenia článku 45 Služobného poriadku, zásady nediskriminácie a zjavného omylu pri hodnotení. Žalobca zastáva názor, že nový postup povyšovanie už nie je zárukou správneho a spravodlivého porovnávacieho hodnotenia osobných zásluh úradníkov, keďže sa hodnotenie vykonáva len na základe porovnávania úradníkov z toho istého generálneho riaditeľstva.

Žalobca ďalej tvrdí, že článok 12 všeobecných vykonávacích ustanovení článku 45 Služobného poriadku je v rozpore s článkom 45 Služobného poriadku a zakladá diskrimináciu v tom zmysle, že niektorým úradníkom boli v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003 pridelené dodatočné prednostné body len z toho dôvodu, že za rok 2002 boli navrhnutí na povýšenie, ale povýšení neboli.

Žalobca sa tiež dovoľáva porušenia zásady legitímnej dôvery.

Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Angela Davi proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-433/04)

(2005/C 6/82)

(Jazyk konania: francúzština)

Angela Davi, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Lucas Vogel, advokát, podala 22. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prijaté orgánom povereným menovaním z 2. júla 2004, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobkyne z 1. marca 2004, v ktorej kritizovala rozhodnutie o zamietnutí jej nároku na povýšenie z platovej triedy C3 do platovej triedy C2 v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003;
- pokiaľ je to potrebné, zrušil tiež pôvodné rozhodnutie prijaté orgánom povereným menovaním v decembri 2003, ktorým bolo zamietnuté povýšenie žalobkyne z platovej triedy C3 do platovej triedy C2 v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločností na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia, ktorých sa žalobkyňa dovoľáva, sú rovnaké ako vo veci T-432/04.

Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Alex Milbert a iní proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-434/04)

(2005/C 6/83)

(Jazyk konania: francúzština)

Alex Milbert, bydliskom v Hesperange (Luxembursko), Imre Czigan, bydliskom v Rhode St. Genèse (Belgicko), José Manuel De la Cruz González, bydliskom v Bruseli, Viviane Deveen, bydliskom v Overijse (Belgicko), Mohammad Reza Fardoom, bydliskom v Roodt-sur-Syre (Luxembursko), Laura Gnemmi, bydliskom v Hünsdorf (Luxemburg), Marie-José Reinard, bydliskom v Bertrange (Luxembursko), Vassilios Stergiou, bydliskom v Kraainem (Belgicko) a Ioannis Terezakis, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Gilles Bounéou a Frédéric Frabetti, advokáti, podali 22. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil zoznam úradníkov povýšených v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003, keďže neobsahuje mená žalobcov, a zároveň zrušil prípravné akty tohto rozhodnutia;
- subsidiárne zrušil pridelenie bodov pre účely povýšenia v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003, pokiaľ ide o žalobcov;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia, úradníci Komisie, neboli povýšení v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003. Vo svojej žalobe spochybňujú systém, ktorý pri hodnotení používa Komisia, keďže podľa tohto systému sa k bodom za zásluhy a odpracované roky pridelovaným každému úradníkovi pripočítavajú body „zostatku“ pridelované úradníkom, ktorí boli na zozname úradníkov navrhnutých na povýšenie za predchádzajúce hodnotiace obdobie, ale ktorí povýšení neboli, a body, ktoré pridelujú generálne riaditeľstvá, zvláštne body v rámci prechodného obdobia, body v záujme oddelenia, a body „z dôvodu odvolania“, ktoré pridelujú výbory pre povýšenie. Žalobcovia tvrdia, že použitím tohto systému Komisia nevykonala porovnávacie hodnotenie zásluh úradníkov spôsobilých na povýšenie, čím porušila článok 45 Služobného poriadku a jeho všeobecné vykonávacie ustanovenia.

Na tom istom základe sa žalobcovia dovolávajú porušenia zásady nediskriminácie, zákazu svojvoľného postupu, povinnosti odôvodnenia aktov, zásady legitímnej dôvery, zásady „patere legem quam ipse facit“ a povinnosti starostlivosti.

Žaloba podaná dňa 22. októbra 2004: Manuel Simões Dos Santos proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu

(Vec T-435/04)

(2005/C 6/84)

(Jazyk konania: francúzština)

Manuel Simões Dos Santos, bydliskom v Alicante (Španielsko), v zastúpení: Antonio Creus Carreras, advokát, podal 22. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie zo 7. júla 2004 o zamietnutí sťažnosti žalobcu, ako aj rozhodnutie z 15. decembra 2003, ktorými bol stanovený nazbieraný počet bodov za zásluhy pridelovaných sťažovateľovi a rozhodnutie z 12. decembra 2003 potvrdzujúcu túto skutočnosť;
- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu všetkých trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca v tejto veci bol povýšený do platovej triedy A5 v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2002. Pri tejto príležitosti mu orgán poverený menovaním oznámil, že má „zostatok“ 54,19 bodov. V liste z 15. decembra 2003 však personálne oddelenie uviedlo, že počet nazbieraných bodov žalobcu k 30. septembru 2003 bol len 1,5 bodu. Z tohto listu, ktorý je napadnutým rozhodnutím, žalobca vyvodil, že toto zníženie bodov nebolo výsledkom prenesenia pridelených bodov pred zavedením nového systému na základe rozhodnutia Office ADM-03-35, ale následkom ich úplného vynulovania na základe uplatnenia nového pravidla „začať po povýšení od nuly“ podľa posledného uvedeného rozhodnutia.

Na podporu svojich tvrdení sa žalobca dovoláva predovšetkým porušenia zásad zákonnosti, právnej istoty a zákazu retroaktivity, keďže neexistovali výnimočné okolnosti, na základe ktorých by bolo možné odôvodniť odobratie úradníkovi už pridelených bodov a na ktoré mal nárok pri uplatnení režimu účinného v tom čase.

Žalobca sa tiež dovoláva porušenia zásad ochrany legitímnej dôvery a nediskriminácie, ako aj povinnosti odôvodnenia rozhodnutia.

Žaloba podaná dňa 26. októbra 2004: Carlos Sánchez Ferriz proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-436/04)

(2005/C 6/85)

(Jazyk konania: francúzština)

Carlos Sánchez Ferriz, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Gilles Bounéou a Frédéric Frabetti, advokáti, podal 26. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil zoznam úradníkov povýšených v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003, keďže neobsahuje meno žalobcu, a zároveň zrušil prípravné akty tohto rozhodnutia;
- subsidiárne zrušil pridelenie bodov pre účely povýšenia v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003, pokiaľ ide žalobcu;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby sa žalobca dovoľáva rovnakých žalobných dôvodov ako tých, ktoré uviedli žalobcovia vo veci T-434/04.

Žaloba podaná dňa 1. novembra 2004: Holger Standertskjöld-Nordenstam proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-437/04)

(2005/C 6/86)

(Jazyk konania: francúzština)

Holger Standertskjöld-Nordenstam, bydliskom vo Waterloo (Belgicko), v zastúpení: Thierry Demaseure, advokát, podal 1. novembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie nezapísať meno žalobcu na zoznam úradníkov s najvyšším počtom bodov za zásluhy pre účely povýšenia do platovej triedy A/3 v rámci „druhej časti postupu“ povyšovania v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003, uverejneného v úradných informáciách č. 84-2003 z 19. decembra 2003;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca bol svojim generálnym riaditeľstvom v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003 navrhnutý na povýšenie do platovej kategórie A/3. Poradný výbor pre menovanie vypracoval pre účely povýšenia zoznam štrnástich úradníkov s najvyšším počtom bodov za zásluhy. Žalobca naň zapísaný nebol, keďže bol zaradený na pätnáste miesto. Orgán poverený menovaním neskôr rozhodol, že tento zoznam rozšíri o dvoch členov kabinetu. Na základe tohto žalobca, na podporu svojej žaloby, tvrdí, že sporné rozhodnutie bolo urobené v rozpore s článkom 45 Služobného poriadku, pretože body za zásluhy týchto dvoch členov kabinetu neboli porovnané s bodmi za zásluhy ostatných úradníkov v rátnane žalobcu.

Žalobca sa ďalej, ako druhého žalobného dôvodu, dovoľáva údajného porušenia článku 4.2 rozhodnutia Komisie z 19. júla 1988. V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že do uvedených povýšení bolo zasiahnuté bez predchádzajúceho stanoviska Poradného výboru pre menovanie a že sa na zoznam úradníkov s najvyšším počtom zásluh malo hľadieť ako na počet úradníkov s viac ako 50 percentnou šancou na povýšenie a nie ako na, v tomto prípade, počet mien rovnajúci sa počtu miest, ktoré sú k dispozícii.

Žalobca sa na poslednom mieste dovoľáva porušenia povinnosti odôvodnenia rozhodnutia.

Žaloba podaná dňa 29. októbra 2004: Elke Huober proti Rade Európskej únie

(Vec T-438/04)

(2005/C 6/87)

(Jazyk konania: francúzština)

Elke Huober, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis a Etienne Marchal, advokáti, podala 29. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Rade Európskej únie.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Rady, ktorým Rada odmietla žalobkyni priznať nárok na príspevok na expatriáciu a odvodené práva od jej nástupu do služby 1. septembra 2003;
- zaviazal Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Pred nástupom do služby v Rade bola žalobkyňa úradníčkou v informačnej kancelárii Land Bade-Württemberg v Bruseli. Touto žalobou žalobkyňa napáda rozhodnutie, ktorým jej bol zamietnutý nárok na príspevok na expatriáciu.

Na podporu svojej žaloby sa žalobkyňa dovoláva porušenia článku 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII Služobného poriadku, ktoré spočíva v tom, že Rada nevzala do úvahy, že žalobkyňa splnila podmienku okolností, vyplývajúcich z práce, vykonávanej pre iný štát. Žalobkyňa sa ďalej dovoláva porušenia zásad rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie.

Žaloba podaná dňa 2. novembra 2004: Jean-Claude Heyraud proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-441/04)

(2005/C 6/88)

(Jazyk konania: francúzština)

Jean-Claude Heyraud, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis a Etienne Marchal, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 2. novembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie, ktorým bol schválený zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy A3, v rámci „druhej časti postupu“ v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003 a ktorým bola zamietnutá prihláška žalobcu;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca v tejto veci, úradník v platovej triede A4, namieta proti tomu, že orgán poverený menovaním zamietol jeho povýšenie do vyššej platovej triedy v rámci „druhej časti postupu“ v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003.

Na podporu svojich tvrdení uvádza, že došlo k porušeniu článku 45 Služobného poriadku a tiež zásady nediskriminácie.

V tejto súvislosti uvádza, že Komisia pristúpila k „standardizácii“ bodov za zásluhy pridelených generálnymi riaditeľstvami a oddeleniami úradníkom v platovej kategórii A4, ktorí boli predbežne zaradení ako spôsobilí na povýšenie za tým účelom, aby sa vykonalo hodnotenie predpísané Služobným poriadkom, a to porovnaním zásluh. V druhej časti postupu sa má stanoviť štandardizovaná známka ako priemerná hodnota bodov za zásluhy pridelených úradníkom v platovej triede A4 spôsobilým na povýšenie do platovej triedy A3.

Komisiou použitý spôsob nebol správny, pretože výpočet priemeru sa môže uskutočniť iba pokiaľ je dostatočný počet spôsobilých úradníkov. Nakoľko však je žalobca vo svojom oddelení jediným úradníkom v platovej triede A4 spôsobilým na povýšenie v druhej časti postupu hodnotenia za rok 2003, bola mu pridelená štandardizovaná známka 100 a to nezávisle od jeho zásluh a osobitných kritérií používaných v jeho oddelení na stanovenie bodov za zásluhy.

Žaloba podaná dňa 5. novembra 2004: Andrea Walderdorff proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-442/04)

(2005/C 6/89)

(Jazyk konania: francúzština)

Andrea Walderdorff, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Lucas Vogel, advokát, podala 5. novembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prijaté orgánom povereným menovaním z 19. júla 2004, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobkyne z 26. februára 2004, v ktorej žalobkyňa kritizovala rozhodnutie o zamietnutí jej nároku na povýšenie z platovej triedy A5 do platovej triedy A4 v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003;
- pokiaľ je to potrebné, zrušil tiež pôvodné rozhodnutie prijaté orgánom povereným menovaním v novembri 2003, ktorým bol zamietnutý nárok žalobkyne na povýšenie z platovej triedy A5 do platovej triedy A4 v súvislosti s hodnotiacim obdobím 2003;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia, ktorých sa žalobkyňa dovoľáva sú rovnaké ako vo veci T-432/04.

Žaloba podaná dňa 2. decembra 2004: Danish Management A/S proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-463/04)

(2005/C 6/90)

(Jazyk konania: angličtina)

Danish Management A/S, so sídlom vo Viby J, Dánsko, v zastúpení: C. Kennedy-Loest a C. Thomas, Solicitors, podala 2. decembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutia Komisie z 18. novembra 2004 a 30. novembra 2004, ktoré zamietli ponuku predloženú žalobcom vo verejnej súťaži na uzatvorenie zmluvy o službách týkajúcej sa monitorovacieho systému preberania projektov a programov externej spolupráce financovanej Európskym spoločenstvom – položka 2: AKP, Južná Afrika a Kuba – Europe Aid 119453/C/SV/Multi;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca predložil ponuku na uzatvorenie zmluvy o službách týkajúcej sa monitorovacieho systému preberania projektov a programov externej spolupráce financovanej Európskym spoločenstvom – položka 2: AKP, Južná Afrika a Kuba, ktorá bola uverejnená 26. mája 2004 (¹).

Komisia ponuku odmietla rozhodnutím zo dňa 18. novembra 2004 z dôvodu rozporu medzi finančnou a technickou ponukou žalobcu, pokiaľ ide o požadovaný počet človek/dní. Komisia potvrdila svoje rozhodnutie listom zo dňa 30. novembra 2004.

Žalobca tvrdí, že rozhodnutie Komisie je založené na nesprávnom skutkovom posúdení, pretože podľa žalobcu takýto rozpor medzi týmito dvoma časťami ponuky spoločnosti neexistoval.

Žalobca ďalej tvrdí, že sa Komisia mala usilovať o vyjasnenie údajného rozporu a tým, že tak pred odmietnutím ponuky žalobcu neurobila, konala Komisia neprimerane a nevykonaním hĺbkovej právnej preverky porušila svoju povinnosť starostlivosti.

(¹) Ú. v. EÚ S 102-081573

Žaloba podaná dňa 3. decembra 2004: Impala proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-464/04)

(2005/C 6/91)

(Jazyk konania: angličtina)

Impala, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: S. Crosby a J. Golding, Solicitors, podala 3. decembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil ako celok rozhodnutie Komisie z 19. júla 2004 vo veci č. COMP/M.3333-Sony/BMG;

- subsidiárne, zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa vzťahuje na všetky alebo niektoré z nasledujúcich otázok:
  - kolektívne dominantné postavenie na trhu s licenciami pre hudbu šírenú prostredníctvom internetu;
  - jednotlivé dominantné postavenie na trhoch pre distribúciu hudby šírenej prostredníctvom internetu;
  - koordinácia podnikania strán spojeného s vydávaním hudby;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca je medzinárodným združením, ktorého cieľom je presadzovanie všeobecných záujmov jeho členov, ktorí sú nezávislými hudobnými spoločnosťami. Žalobca požaduje zrušenie rozhodnutia Komisie, ktorým sa schvaľuje zlúčenie činností súvisiacich s reprodukovanou hudbou medzi spoločnosťami Bertelsmann AG a Sony Corporation of America.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že schválením zlúčenia Komisia porušila článok 253 ES, článok 81 ods. 1 ES, nariadenie 4064/89 ⁽¹⁾, ako aj právne pravidlá upravujúce ich použitie a dopustila sa zjavných chýb pri hodnotení tým, že konštatovala, že:

- pred týmto zlúčením neexistovalo na trhu s reprodukovanou hudbou kolektívne dominantné postavenie;
- toto zlúčenie neposilnilo existujúce kolektívne dominantné postavenie na tomto trhu;
- toto zlúčenie by nevytvorilo kolektívne dominantné postavenie na trhu s reprodukovanou hudbou, trhu s licenciami pre hudbu šírenú prostredníctvom internetu alebo trhu pre distribúciu hudby šírenej prostredníctvom internetu;
- toto zlúčenie by nevedlo ku koordinácii podnikania strán spojeného s vydávaním hudby.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 395, s. 1

III

(Oznámenia)

(2005/C 6/92)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 314, 18.12.2004

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 300, 4.12.2004

Ú. v. EÚ C 273, 6.11.2004

Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004

Ú. v. EÚ C 251, 9.10.2004

Ú. v. EÚ C 239, 25.9.2004

Ú. v. EÚ C 228, 11.9.2004

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
